HALKIN SESİ 112

7 HAZİRAN 1977
250 KURUŞ

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

SEÇİMLERDEN SONRA

Seçimler sonuçlandı. Millet Meclisinde 220 kadar sandalye kazanan Ecevit'in yeni hükümeti kuracağı anlaşılmaktadır. Bu satırların yazıldığı 6 Haziran günü, henüz ayrıntılı bir durum tahlili yapmak için gerekli bilgilerden yoksunuz. Bu görevi gelecek sayımıza bırakmakla beraber, gene de seçimlerin ortaya koyduğu gerçekler ve bugünkü durum üzerine bazı noktalara dikkat çekebiliriz.

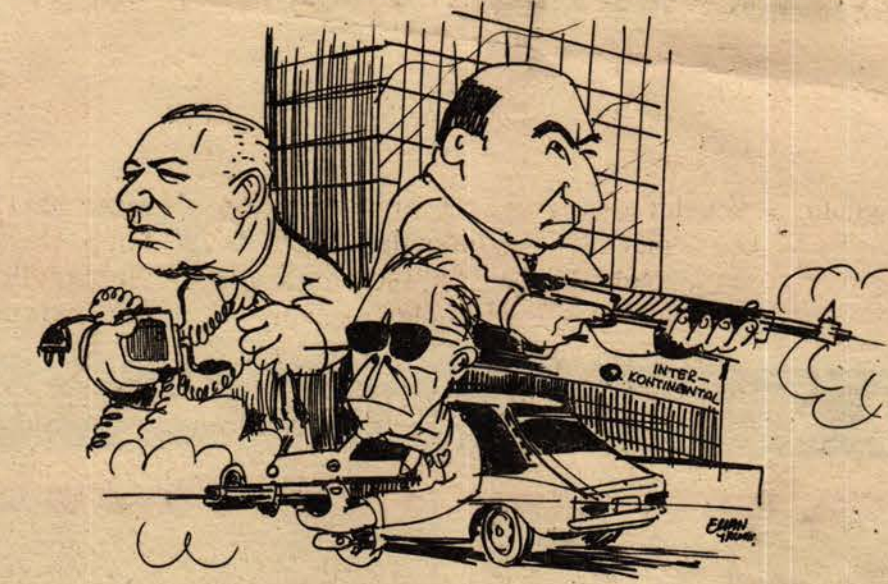
Bugün yurdumuzdaki başlıca sınıf çelişmelerinin keskinleşmekte olduğunu seçim sonuçları da ortaya koymaktadır. Siyasi mücadeledeki kutuplaşma eğilimini açık olarak görmekteyiz. Geniş yığınlar, seçimlerde "işkencecilerden hesap sormak" gibi 12 Mart faşizmini hedef alan köklü özgürlük taleplerini dile getirdiler. Bu olay, halkın saflarındaki sola doğru yönelişin bir ifadesiydi. Diğer yandan, Aydınlık'ın 1974 yılı sonundan beri belirttiği gibi hakim sınıflar içinde MHP'nin temsil ettiği en azgın faşist mihrak güç toplamaktadır. Halkın mücadelesi yükselirken, faşizm gerilemekte fakat faşist kamp içinde en saldırgan eğilimler güçlenmektedir. Halkın devrimci mücadelesinin yükselişi, hakim sınıflar içinde kendi karşıt kutbunu doğurmaktadır. Bir kısım büyük burjuvalar içinde özellikle en gerici toprak ağaları arasında MHP'yi destekleme eğilimi güç kazanmaktadır. MHP'nin geliştiği bölgelerin, aynı zamanda sınıf mücadelesinin keskinleştiği bölgeler olması dikkat çekicidir. Gene bu bölgeler, aynı zamanda Kürt ve Türk milliyetinden halkın, sünni ve alevi mezhebinden kitlelerin içiçe yaşadığı bölgelerdir. MHP bu bölgelerde tamamen toprak ağalığına ve en gerici unsurlara dayanarak milliyet ve mezhep kavgaları kışkırtmakta, halkı bölerek baskı altına almaya çalışmaktadır. Aynı zamanda devrimci mücadelenin geliştiği bu bölgelerde, karşı devrim de azgınlaşmaktadır. Öte yandan burjuvazinin daha geniş kesimleri reformcu CHP'ye yönelmektedir. Hakim sınıflar içindeki kutuplaşmada bugün esas eğilim CHP etrafında toplanma yönündedir. Bugün hakim sınıflar arasında halka taviz verme eğilimi ağır basmaktadır.

Sınıf mücadelesindeki kutuplaşma Demokratik Parti'nin silinmesinde ve MSP'nin güç kaybetmesinde de kendini göstermektedir. Sınıf mücadelesindeki keskinleşme yüzünden çeşitli sınıfların siyasal güçleri içindeki parçalan -

Devamı 3. sayfada

TÜSDEK örgütünün elebaşısı orgeneral N.Kemal Ersun "MEK harekatı"nın altında kaldı

12 Martın karanlık güçleri geçtiğimiz hafta halkın karşısında Tercüman gazetesine verdikleri bir ilanla boy gösterdiler. 31 Mayıs tarihli Tercüman gazetesinin birinci sayfası 12 Mart kliğine ayrılmıştı. Gazete kocaman harflerle yazdığı "Kanlı Eylemlerin 17 Ay Önce Berlin'de Planlandığı Ortaya Çıktı" sözlerini patlamaya hazır bir bomba ile süslemişti. 12 Mart kliğinin ilanının altında TÜSDEK imzası yer alıyordu. Tercüman bir takım kanlı saldırı ve tertiplerin sıralandığı ve yenilerinin yapılacağını ilan eden bildiriye yer vererek sorumlu bir davranış içinde olduğunu söylüyordu. Böylece 12 Mart kliğinin tertibine inandırıcılık katabileceğini sanıyordu.

"TÜSDEK" ELEMANLARI İŞBAŞINDA

Ancak Tercüman'ın bombasının bir balon gibi sönmesi için çok zaman gerekmedi. Daha yayınlanır yayınlanmaz bunun bir provokasyon bildirisi olduğu anlaşıldı. Bir süreden beri ayağına taş değse "maocular" diye büyük gürültü koparan, devrimcilere çamur sıçratmak için her türlü çabayı harcayan Günaydın gazetesi dahil Tercüman'ın yayınını ciddiye alan çıkmadı. Çünkü bildirinin altındaki TÜSDEK imzasının 12 Mart kliğinin kullandığı bir takma isim olduğu ilk bakışta anlaşılıyordu.

12 Mart kliği provokasyon belgesinde birtakım şifreli eylemlerden sözediyordu. Ne var ki canilerin şifresi halkın gözünde artık çözülmüş bulunuyordu. Beceriksizce kaleme alınmış olan bildiri aslında 12 Mart kliğinin bizzat işlediği cinayetlerin, giriştiği tertiplerin bir listesini veriyordu. Bildiri aynı zamanda planlanan yeni tertip ve saldırıların programını da getirmekteydi. 12 Mart kliği artık gazetelerin birinci sayfasına ilan vererek cinayet ve tertiplerini sürdürmeyi düşünüyordu.

12 Mart kliği "alt yapı" "devrim tabanı", "Türk halkları", "Devrim eylemleri", "sosyalist halk iktidarı" gibi sözcükleri abuk subuk sıraladığı bildirisinde yaptığı tertip ve katliamın bir blançosunu veriyor. Şifreli dediği eylemler arasında bunlar kendi cani suratları gibi sırıtıyor: "1 Mayıstan itibaren bunlara (...) devrim eylemleri de eklenecek": "THY-4, DD-6, MEK-4 ve DİSK-19". Şifre diye buna denir. 6 yurttaşımızın ölümü ve 40 kadarının yaralanmasıyla sonuçlanan Yeşilköy Türk Hava Yolları ve Sirkeci Devlet Demiryolları istasyonunun bombalanması provokasyonları işte böyle açıkça yazılıyor. "MEK"e gelince herhalde bu da planladıkları yeni sabotajlarıydı.

Şifre meraklısı TÜSDEK gene DİSK ve TÖB-DER gibi örgütlerin adlarını şifrelemeyi unutarak açık yazmıştı. 12 Martın canileri Türkiye halkını istedikleri gibi aldatacakları bir bebek sanıyorlardı.

Meydanları dolduran yüzbinlerce halkın "işkenceci ve katillerden hesap soralım" diye gürleyen sesi eli kanlı 12 Mart güçlerini telaşa düşürmüştü. Halkın elinden yakalarını kurtarmak için yapmayacakları kötülük, işlemeyecekleri cinayet yoktur. "Hesap sormak" en korktukları söz haline gelmişti. Nitekim TÜSDEK bildirisinde en çok bu mesele üzerinde durulmaktadır. Tercüman gazetesi bildirinin hesap sorma ile ilgili kısmını yazısının en üstüne bir kere daha yazmıştır. Zaten Tercüman bir zamandır, bu konuda telaşlı yazılar yayınlamaktadır.

12 Mart kliği ne yapıp yapıp hesap vermekten kurtulmak, halkı ezmek ve seçimleri engellemek için 1 Mayıs'ta gözünü kırpmadan 34 devrimciyi katlettiği tertibini tezgahladı. 1 Mayıs'tan sonra da tertiplerini adım adım uygulamaya devam etti. 12 Mart kliği son darbesini vurmak için planlı bir şekilde bir aydır terör estirmeye hız vermiştir. Yeşilköy ve Sirkeci sabotajlarının arkasından Ecevit'e Çiğli havaalanında sıkılan kurşun gelmiştir. TÜSDEK bildirisi ise 12 Mart kliğini ele veren önemli bir ipucu olmuştur.

Biz katliamı 12 Mart kliğinin tezgahladığını 1 Mayıs'tan hemen sonra açıkladık. O günden sonra geçen bir ay tespitimizin ne kadar doğru olduğunu gösterdi. TÜSDEK bildirisi "seçimlere üç gün kala çeşitli yerlerde vurucu ve sonuç alıcı 7 eylem"den sözetmektedir. Demirel'in seçimlere üç gün kala Ecevit'e yapılması planlanan bir suikastı haber vermesiyle 12 Mart kliğinin yüzü herkes için biraz daha açığa çıkmış, TÜSDEK bildirisi de gerçek sahibinin boynuna bir suç ilamı olarak asılmıştır. Gene aynı günlerde Kara Kuvvetleri Komutanı Namık Kemal Ersun'un aniden emekli edilmesi sorumlulardan birinin halk tarafından ismen de öğrenilmesini sağladı. Gazeteler tertiplerle Ersun arasındaki doğrudan ilişkiye dikkati çektiler ve aynı sırada Kontrgerilladan 200 subayın hapsedildiğini veya emekliye ayrıldığını yazdılar. Böylece TÜSDEK örgütünü kimlerin oluşturduğu ortaya çıkmıştır.

TÜSDEK'in, yani 12 Mart kliğinin önde gelenlerinden biri 12 Mart sırasında Ankara sıkıyönetim komutanlığı yapmış olan ve işkenceciliğiyle tanınan Namık Kemal Ersun'dur. 12 Mart kliği tertip ve cinayetlerinde MİT ve Kontrgerillayı kullanmıştır. Bütün bunlar artık herkes tarafından biliniyor.

Ecevit 1 Mayıs'tan sonra Korutürk'e bilgi vermiş ve kitle kırımından denetim dışı birtakım devlet güçlerinin sorumlu olduğunu belirtmişti. Ancak Ecevit 1 Mayıs katliamının üzerine gitmeyeceğini de söylemiş ve katillerden hesap sorulması yönünde hiç bir çaba harcamamıştı. Bu tutumun canilere planlarını uygulama olanağı verdiği şimdi daha açık olarak ortadadır.

12 Mart kliği, kendi darbelerini başarıya ulaştırabilmek için Yunanistan'la savaş çıkartmayı planlayacak kadar cani ruhludur.-

12 Mart kliği yakasını halkımızdan kurtaramayacaktır. Yürekleri nasır bağlamış, halka ve ülkeye karşı zerre kadar sorumluluk duymayan bu karanlık güçlerin kökü kazınmadan topluma demokrasi ve özgürlük gelemez. Şimdi çıbana bir iğne dokundurulmuş ve irinin kokusu etrafı sarmıştır. Toplumumuzu zehirleyen bu karanlık çıban sökülüp atılmalıdır. MİT ve Kontrgerilla teşkilatları kesin olarak dağıtılmalı 12 Mart kliğinden hesap sorulmalıdır.

1 Mayıs tertibinin üzerine gitmeli ve bütün yönleriyle gün ışığına çıkarmalıyız. Arkası çorap söküğü gibi gelecektir.

HALKIN SESİ HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ: Hüseyin KARANLIK / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mustafa TÜTÜNCÜBAŞI / YÖNETİM YERİ: KLODFARER CADDESİ 38/1, Divanyolu-İSTANBUL / YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: P. K. 1103 Karaköy-İSTANBUL / BASKI: DAİLY NEWS / YAYIN İLANLARI: 200 TL/ GENEL DAĞITIM : TÜR-DA / ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ

SEÇİMLERDEN SONRA

Baş tarafı 1. sayfada

ma ve bölünme artık birleşme ve toplanma eğilimine dönüşmektedir. Geriliğin güçleri, gerilemekle beraber Demirel - Türkeşlerin etrafında toplanmaktadır. Reformcu güçler, Ecevit etrafında en birleşik dönemlerini yaşamaktadırlar. Revizyonizmin güçleri, Yeni Çarların en sadık ajanları etrafında kutuplaşmaktadır. Nihayet devrimci güçler arasında da artık bölünme ve parçalanma dönemi kapanmakta, proleter devrimcilerin Marksist-Leninist çizgi temelinde birleşmeleri eğilimi hız kazanmaktadır.

Seçimlerin de ortaya koyduğu bu kutuplaşma ve saflaşmaların bundan sonra daha da güçlü bir akım haline geleceği açıkça görülmektedir. Ara akımların silinmesi dönemi başlamıştır.

Seçim mücadelesi dönemi ve seçim sonuçları, halkın saflarındaki uyanışı bir kere daha gözler önüne sermiştir. Halkın önemli bir kesimi, CHP ye oy verirken 141-142'inci maddelerin kaldırılması, işkencecilerden hesap sorulması ve toprak dağıtımı vaatlerine oy vermiştir, yoksa reformculuğu seçmiş değildir. Halkın gittikçe genişleyen uyanık ve ileri kesimleri, kitlelere azgınca saldıran MC hükümetine son vermeyi güncel bir mesele olarak görmektedir. Halk can güvenliği, örgütlenme ve düşünce özgürlükleri gibi en temel hakların sağlanacağı umuduyla seçimlerde CHP'yi desteklemiştir. Bu desteğin gözü kapalı bir destek olmadığını önümüzdeki dönem gösterecektir. CHP, iki süper devlete karşı halkımızın bağımsızlığını savunduğu, 12 Mart faşizmi ile uzlaşmadığı ve köylülerin toprak mücadelesinin karşısına dikilmediği sürece halktan ilgi görecektir. Kitleler, reformculuğu kendi tecrübeleriyle tanıyacak ve Türkiye'nin çetin meselelerinin ancak çetin bir mücadele ile çözülebileceğini her gün daha geniş saflar halinde kavrayacaktır.

En gerici ve halk düşmanı partilerin bile, bu seçimlerde halkın yoksulluk, işsizlik, pahalılık gibi dertlerini temel mesele olarak işlemeleri halkımızdaki uyanışın başka bir işaretidir. AP, "fukaralığa karşı mücadelenin" partisi olarak ortaya atılmış, "sosyal adalet" bayrağını elinden düşürmemiştir. MHP ise, Hitler'i örnek alarak "tekelci sermayeye ve emperyalizme karşı mücadele" laflarından tutun da, "gecekonduya tapu" ve "işçi fabrikaya ortak" şiarlarına kadar uzanan bir yalan-dolan kampanyası yürütmüştür. Bütün bunlar halkın uyanışı karşısında bizzat faşistlerin ve revizyonistlerin hangi kılıklara girebileceğini göstermektedir.

Seçim dönemi ve sonuçlar Türkiye'deki feodalizmin gücünü de ortaya koymuştur. Sınıf mücadelesinin gelişmediği bölgelerde geniş halk yığınları hâlâ toprak ağalığının, şeyhliğin ve aşiret reisliğinin ağır ideolojik baskısı altındadır. MHP'nin tamamen toprak ağalığına ve en gerici güçlere dayanarak topladığı oylar, AP'nin nurcu liderleriyle yaptığı anlaşmalar, MSP'nin özellikle feodalizmin güçlü olduğu bölgelerdeki kuvveti bunu gösteriyor. Seçim öncesinde feodallerin bilmem kaç pare köyleriyle, aşiretleriyle, müritleriyle parti değiştirmeleri aynı gerçeği ortaya koymuştur.

Seçimlerin ortaya koyduğu diğer bir gerçek de şudur: 1965'te ilerici bir rol oynadığı için TİP'i destekleyen halk bugün bu adla ortaya çıkan bir avuç revizyoniste hakettiği cevabı vermiştir.

Seçimlerden sonra durum nedir, Türkiye halkını nasıl bir gelecek beklemektedir?

Öncelikle şunu belirtmeliyiz: Türkiye'de kendiliğinden özgürlük çiçeklerinin açacağı ve yurdumuza bahar geleceği umutlarını yayma işi bundan sonra iyice zorlaşacaktır. Ortaçağın karanlığını dağıtmak, emperyalizme bağımlı geri toplum yapısını mezarına gömmek, geniş halk yığınlarının kendi elleriyle gerçekleştirecekleri bir devrim meselesidir. Bu gerçeği görmek bundan sonra daha kolay olacaktır. Bu iyi bir gelişmedir. Diğer yandan halkın ve milli bağımsızlığın düşmanı MC hükümetinin son bulması da halkın yararınadır. Şimdi halkımızla iki süper devlet arasındaki saflaşma daha açık bir şekilde ortaya çıkacaktır. Geniş yığınlar sosyal-emperyalistleri ve onların beşinci kolları revizyonistleri daha iyi tanıyacaktır. Bütün bunlar yanında, Türkeş ve Demireller iktidardan uzaklaşırken, ordu içindeki 12 Mart kliğinin de güç kaybına uğraması halk için olumlu bir gelişmedir. TÜSDEK örgütünün ve Kontrgerillanın elebaşılarından Namık Kemal Ersun ve diğer bazı 12 Mart paşalarının 1 Mayıs tan başlayarak devam eden tertip ve planları başarısızlığa uğramıştır. Onlar, halkın "işkencecilerden hesap sorulsun" şiarına kanlı tertipler düzenleyerek karşılık vermişler, fakat şimdilik kaldırdıkları taşın altında kalmışlardır. Bu karanlık kuvvetlerin dayandığı işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarını mezara gömmedikçe, halkın huzura ve barışa ulaşmasına imkan yoktur. Önümüzdeki dönemde bu güçlere karşı mücadele, can güvenliği mücadelesinin somut ifadesi olacaktır.

Yaşadığımız şartlar, çelişmelerin keskinleşmekte olduğunu ve halkın mücadelesinin yeni bir hızla yükseleceğini göstermektedir. Günün temel görevi halkın mücadelesinin yeni yükselişine önderlik etmektir.

Kıbrıs ve Ege meselelerinin hemen önümüzdeki günlerde yeniden alevleneceği anlaşılmaktadır. İki süper devletin Kıbrıs'tan ve Ege'den ellerini çekmeleri için mücadele etmeli, Yunan ve Kıbrıs halklarıyla dostluk şiarını yükseltmeli, Yeni Çarların savaş kışkırtıcılığına karşı çıkmalıyız. Türk ordusunun Kıbrıs'tan geri çekilmesi için mücadeleye devam etmeli, Kıbrıs'ın iki toplumunun barışçı görüşmeler yoluyla kendi meselelerini çözme çabalarını desteklemeliyiz. Toprak bütünlüğüne sahip, yabancı askerden arınmış, egemen, bağımsız ve milli eşitliğin hüküm sürdüğü demokratik bir Kıbrıs için mücadele eden Kıbrıs halkına büyük dostluk duygularıyla bağlıyız.

Ege meselesinin Türkiye ve Yunanistan yararına hakkaniyet temelinde barışçı bir çözüme ulaşması, Yeni Çarların bölgedeki hegemonya emellerine ağır bir darbe indirecektir. Ege'nin kardeş Yunan halkıyla halkımız arasında bir dostluk ve barış denizi haline getirilmesi için kitle hareketini yükseltmeliyiz.

50 yıldır "toprak" masallarıyla aldatılan köylülerimizin toprak ve özgürlük için verdiği mücadele Türkiye halkının demokrasi mücadelesinin özü ve temelidir. Yurdumuza, halkın barış ve özgürlük içinde yaşayacağı gerçek baharı getirecek olan, kitle mücadelesinin fırtınasıdır. Biz halkımızın ve yurdumuzun geleceğine büyük bir iyimserlikle bakıyoruz. Önümüzdeki mücadele günlerini şimdiden sevinçle karşılıyoruz.

HALK SEÇİMLER B
DEVRİMCİ TALEPL

Ege köylerinden

CHP AÇIK KONUŞMALIDIR

24 Mayıs günü köyümüze CHP milletvekili adayları geldi ve bir toplantı düzenlediler. Toplantıya kadınlı erkekli hepimiz katıldık.

Konuşmacı CHP milletvekili adayı Mustafa Öztin halk iktidarından bahsediyor ve işkencecilerden hesap soracaklarını söylüyordu. Ben kalktım ve söz hakkı isteyerek "Peki işkencecileri ve toprak ağalarını milletvekili göstererek ve onlara dayanarak nasıl hesap soracaksınız" dedim. Benim bu soruma karşılık "Bu partimizin iç meselesidir, cevap vermeyeceğim" dedi. Ben de "bu halkın meselesidir, eğer halkın çıkarlarını düşünüyorsanız halka açıklamanız gereklidir" dedim. Ama karşılığında bir yanıt alamadım.

Selçuk Zeytinköy'den
Fidan Güzel

SELÇUK ZEYTİNKÖY'DE FAŞİST SALDIRI

Seçimlerin yaklaşması ile, işçi - ler, köylüler yoğun bir şekilde siyaset sahnesine çıkmışlardır. Bunun bir parçası olarak Selçuk Zeytinköy köylüleri var güçleriyle seçim çalışmalarına girmişlerdir. 24 Mayıs günü köyde CHP milletvekili adaylarının konuştuğu bir toplantı yapıldı. Toplantıya kadınlı, erkekli bütün köylüler katıldı. Köylüler evlerine dağılmak üzereyken, içlerinde Selçuk MHP Başkanı ve Ülkü Ocağı başkanının da bulunduğu çeşitli yerlere mevzilenmiş faşistler köylüleri yaylım ateşine tuttu - lar. Bu sırada Yaşar Aslan adlı arkadaşımızı kaybettik. Üç köylü de ağır şekilde yaralandı.

Olaylardan sonra CHP'liler faşistlere karşı teslimiyetçi bir tavır aldılar ve "sana taş atana sen gül at' şiarının propagandasını yaptılar. Cenaze töreninde konuşmayı sadece kendilerinin yapacaklarını söyledi - ler. Devrimcilerin bu tutuma karşı çıkmalarından sonra tören yerini terkettiler.

Cenaze törenine İzmir, Selçuk Söke ve Kuşadasından proleter devrimciler katıldılar. Halkımız faşistlere ve revizyonistlere boyun eğmeyeceğini bir kere daha gösterdi.

Selçuk Zeytinköy'den
bir devrimci

İNCİRLİOVA AKÇEŞME KÖYÜNDE HALKA KÜFREDEN AP'LİLER KOVULDU

Seçimin yaklaştığı bu dönemde bütün partiler köyümüze geliyorlar. CHP temsilcileri köyümüze geldiklerinde kadın, erkek, çoluk çocuk, toplantı yerine geldik. Onlar nutuk atıp gitmeyi tasarlarken Fatma Aybilek isimli bir anamız "Biz çocuklarımızı ne zaman yüreğimizin yağı erimeden okula gönderebileceğiz, zulümcülardan hesap sorulmayacak mı" dedi. Bir arkadaşımız iki süper devletin ülkemizde hegemonya mücadelesi içinde bulunduklarını belirterek CHP'nin bağımsızlık konusundaki tavrını sordu. Bir köylümüz Cemal Bozkurt Kredi Kooperatiflerinde yolsuzluğun alabildiğine sürdüğünü, burada hâlâ niçin kredi verilmediğini sordu. Başka bir arkadaş, topraksız olduğumuzu ve CHP'nin toprak meselesine nasıl bir çözüm getireceğini sordu. CHP temsilcileri halkın bu haklı taleplerine karşısında kaçamak da olsa ka - bullendiler. Halkın bağımsızlık konusuna sahip çıktığını görünce tetek teker CHP'nin bağımsız bir dış politika izleyeceğini ve Üçüncü Dünyayla birleşeceğini belirttiler.

Bir gün sonra AP'liler "Komünistleri yok edeceğiz, Büyük Türkiye'yi kuracağız, oyunuzu almaya geldik" diye bağıra bağıra kiraladıkları 200'e yakın adamla köye girdi - ler. Tamamı sarhoştu. Hoparlör "milliyetçi Zühtü, Komüniste kanma Zühtü" diye bağırıyordu. Bu arada da köylüler gene bir kenarda toplanmışlardı. Köyümüzdeki birkaç keş de gelenlere birlikte halka küfre - diyorlardı. AP'liler halkı kendileri ni dinlemek için toplandı sanıyor olmalıydılar ki, bir konuşmacı söz alıp "komünistler, moskoflar" diye söze başladı. Bu sırada Rabia Altıntaş isimli ana ortaya çıkıp "siz ne oyu istiyorsunuz bizden, kapanmayan okulları kapatmak, ölmeyen gençlerimizi öldürmek içinmi?" dedi. AP'li konuşmacı şaşkınlık içinde "ojeli kadınlar, rujlu kadınlar hep CHP'yi destekliyor, komünist - tirler" diye bağırmaya başladı. Hesap soracağız diyordu.

30 yıldır Amerikan uşaklığı yapmış olan ve son yıllarda yükselen emperyalistlerin sermayesiyle yaşayan, en son olarak da Rusya ile işbirliği anlaşmaları hazırlayan halk düşmanları halkımızın bağım - sızlık ve toprak mücadelesini, 141-142'nci maddelerle, işkencecilerle ve jandarmayla bastırmak isteyen hainler, utanmadan halktan hesap sormaktan bahsediyorlardı. Esas hesabı halkımızın kendisinden sormaya başladığını ve sonuna kadar da soracağını unutuyorlardı. Bu sırada köyün elektrikleri söndü Ho-

Antalya

GAZİPAŞA'DA HALK MHP'LİLERİ KONUŞTURMADI

Gazipaşa'da kendilerini hiç sevdiremeyen MHP'li faşistler 27 Mayıs günü seçim propagandası için 150-200 kişilik bir kalabalıkla ilçemize geldiler. İlçemiz halkı bu faşistleri konuşturmadı, kovdu.

Olaylar şöyle meydana geldi: O gün CHP'nin açık hava toplantısı vardı. Deniz Baykal ve çeşitli partililer konuştu. Toplantı bitimine doğru MHP' - liler Antalya'dan da getirdikleri faşistlerle birlikte halkı kışkırtıcı bir şekilde çarşıya girdiler. Pazar yeri yakınında bir kahvede kapalı salon toplantısı yapma girişiminde bulundular. MHP'liler daha ilk konuşmalarını yaparken, CHP mitinginden dağılan halk faşistleri protesto etmeye başladı. "Kahrolsun Faşistler", "Katil Türkeş", "Analar Doğurur, Faşistler Öldürür", "Yıkılsın MC", "Bağımsız Türkiye", "Zindanlar Boşalsın" sloganlarını bağırdı. 1000-1500 kadar bir halk topluluğu MHP'lilerin üzerine yürüdü. Faşistler arabalarına binip kaçmak zorunda kaldılar.

Gazipaşa'dan bir okuyucu

GAZİPAŞA'DA HALKA YAPILAN BİR ANKET

Antalya'nın Gazipaşa ilçesinden okuyucumuz Çetin Köyoğlu, düzenlediği "Seçim Anketi"nin cevaplarını dergimize göndermiştir. 7 sorudan meydana gelen anketi halkın çeşitli kesimlerinden 75 kişi cevaplandırmıştır.

Anketin soruları iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesi, işkenceci ve katillerden hesap sorulması ve halkın diğer acil talepleri olmak üzere 3 ana noktada toplanmıştır.

MC hükümetinin iki süper devlet, Amerika ve Rusya ile yaptığı anlaşmaları ankete katılan 75 kişinin 75'i de protesto ediyor. Cevaplardan bir tanesinde şöyle denilmekte:

"İki süper devletle olan anlaşmalara hayır! İki süper devlet asalak hayvanların kan emdiği gibi, küçük ülkelerin zenginliklerini ve halkların alınterini emmektedirler."

Bir diğer yurttaş ise bu soruyu, "Ulusal Kurtuluş Savaşı vermiş Türkiye halkı bağımsızlığını kimseye vermeyecektir. Biz ne Amerika'yı ne de Sovyet sosyal-emperyalizmini istemeyiz. Tam bağımsız Türkiye istiyoruz." diye cevaplandırmak - tadır.

Anket, halkın işkencecilerden hesap sorulması talebinin ne kadar güçlü olduğunu açık bir şekilde göstermektedir. Anketi cevaplayanların hepsi, işkencecilerin cezalandırılmasını istiyor ve CHP'nin 1973'deki geçmişe sünger çekme siyasetini eleştiriyor.

Cevaplardan biri şöyle diyor:

"İşkenceciler mutlaka cezalandırılmalıdır. Bu olaylara sünger çeken bir hükümet, yarın Türkiye'nin geleceğine de sünger çekecek demektir."

Bir başka cevap ise, "Yapılan zulmün, işkencenin, kıyımın, yolsuzluğun hesabı mutlaka soru - lacaktır" diyerek, bu konuda halkın kararlılığını dile getiriyor.

Anketi cevaplayanlar hayat pahalılığı ve işsiz - liğin halkın belini büktüğünü belirttikten sonra, bağ ta ağa topraklarının yoksul köylüye dağıtılması ol - mak üzere, köylüye faizsiz kredi verilmesi, köylünün ürününün değerinin verilmesi, işsizliğin ve pahalılığın son bulması, can güvenliğinin sağlanması taleplerini açıklıyorlar.

OYUNCA

ERİ DİLE GETİRDİ

parlor şöyle diyordu:"Elektriği kesebilirsiniz ama bizi susturamazsınız". Devrimci bir arkadaş ortaya çıkarak "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganını attı. Kadınlı erkekli halk hep beraber bu sloganı attık. Kitleler slogan atıp yürüdüğünde halk düşmanları kaçacak delik arayarak arabalarına atladılar. Arkasından "Yıkılsın MC" sloganı çınlamaya başladı. Peşinden "İş Toprak Hürriyet Faşizme Nihayet", "Faşist Katillerden Hesap Sorulsun" sloganları kitleler tarafından atıldı ve onlara mal edildi.

Biz burada bir konuya değinmek istiyoruz. Türkiye'de çeşitli dergiler bizim dergimize, Halkın Sesi ve Aydınlık'a burjuvaziyle işbirliği yapıyor diyorlar. Biz onlara soruyoruz. Yurdumuzun bağımsızlığını savunmak burjuvaziyle işbirliği midir? O halde bugün "Ne Amerika ne Rusya" sloganına kimler saldırıyor? CHP'nin halkın önünde zorla da olsa bunları söylemesi bu kişileri niçin tedirgin ediyor? Biz onlar gibi Mihri Belli ile DİSK'in yöneticileri ile halkın çıkarlarını gözardı eden maddelerde anlaşmıyoruz.

Özellikle H. Kurtuluşu'na sesleniyoruz. Sizin halk ve devrim düşmanlarıyla anlaşırken vazgeçtiğiniz "Ne Amerika Ne Rusya" hedefi bize ışık tutuyor. Bizler köylüyüz.Sizler gibi maceracı, heyecanlı kesinler değiliz. Ama çıkarlarımızı biliyoruz. Adım adım ve kime vuracağımızı çok iyi biliyoruz. Sizler o keskinlikle devrim düşmanlığı propagandasında burjuvaziye "maocular" saldırgandır, canidir" silahını veriyorsunuz. Bunun adını ne koyalım? Bu işbirliği de olamaz. Halka hainlik çizgisine doğru gidiştir.

Küfür ve saldırı faşizmi ve sosyal faşizmi güçlendiriyor. Her yayın incelenmeli dostça, arkadaşça tartışılmalıdır. Ama sizler Türkiye devrimine önderlikten bahsediyorsunuz. Bu durumda araştırıp inceleyin. Halktan biri, sıradan biri olun, önce öğrenci olun.

H. Yolu'na da söyleyeceklerimiz var. Halkın Sesi'nin eridiğini söylüyorsunuz. Halkın Sesi ve Aydınlık bağımsızlık meselesinde ve devrimin temel meselelerinde önderlik edip halkın, bizlerin yolumuzu aydınlatıyor. Her gün de büyüyor. Eriyen yerini bilmeyen, grup olmaktan çıkmak istemeyen üç beş kişinin siyasetidir. Dürüst olalım.

Biz şunu söylemek istiyoruz: Tartışa tartışa milyonlarca halkla birleşilir. Doğru bir düşüncenin bir kişiyi bir ordu yapacağı bilinciyle davranmalıyız. Devrimimizin temel meselelerini kitlelere mal etmeli ve onları seferber etmeliyiz.

İncirliova'nın Akçeşme köyünden
36 köylü

İzmir'de seçim öncesi

İzmir muhabirimiz
Osman Nuri bildiriyor.

HALK MHP TOPLANTISINI PROTESTO ETTİ

28 Mayıs günü devrimciler dergi ve broşür satmak için İzmir'in Gültepe semtine gittiler. "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!" kampanyası için halktan imza topladı.

Gece, Gültepe'nin yanındaki Levent semtinde MHP'lilerin kahve toplantısı vardı. Gültepe ve çevresinde hiç bir güçleri olmayan faşistler, Levent'teki üç kişiye güvenerek bu bölgeye sızmaya çalışıyorlar. Daha önce Levent'te Ülkü Ocaklarının şubesini açmaya çalışmışlardı. Yurtsever Gültepe halkı her defasında onları kovalamış ve açılış günü semte sokmamıştı.

28 Mayıs Cumartesi günü yapılan MHP toplantısını da 200'ü aşkın devrimci ve yurtsever karşıdaki kahveden protesto etti. Çeşitli devrimci sloganlar atıldı ve marşlar söylendi. En çok atılan sloganlar "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Katil Türkeş", "Katil İktidar", "Faşist Katillerden Hesap Soralım", "Halka İş ve Can Güvenliği" idi. Ayrıca "İş, Toprak, Hürriyet, Faşizme Nihayet", "Bağımsızlık, Toprak, Özgürlük" sloganları da atıldı.

Bir süre sonra toplum polisleri geldiler. Olay çıkmaması için kitle slogan atmadan oturdu. Polisler etrafı sararak, orada bulunanların üstlerini aradılar. Hiç bir şey bulamayan polis, "kitleyi dağıtacağını, direnen olursa götüreceğini"söyledi. Halk oturmaya devam etti Ancak önceden alınan karara rağmen "Katil Oligarşi" sloganını atan bir grup en önden yürüdü gitti. Onların bu hareketi yüzünden kahvede bulunanlar tek tek kalkıp çıkmaya başladılar. Ancak dışarda kolkola girilerek toplanıldı ve marşlar söylenmeye başlandı. Polisin "ses çıkarıldığı takdirde dağıtacağını" söylemesine rağmen, kimse susmadı. Zaten daha bunu söyleyen polis sözünü bitirmeden, diğer polisler saldırıya geçtiler. Çoluk-çocuk,yaşlı genç ayrımı yapmadan halkı copladılar.

CHP TOPLANTILARINDA REVİZYONİSTLER KOVALANIYORLAR

Levent'te bu olaylar sürerken, CHP'nin de Gültepe'de toplantısı vardı. Devrimcilerin ve CHP'li gençlerin Levent'te olmasını fırsat bilen revizyonistler, CHP toplantısında Rusya'ya uşaklık siyasetlerinin propagandasını yapmaya çalıştılar. Ancak halk hakettikleri cevabı verdi.

Revizyonistler CHP'li kılığına girerek CHP toplantılarına sızmaya çalışıyorlar. Halka CHP'li olduklarını izlenimini verebilmek için önce CHP'nin sloganlarını bağırıyorlar. Daha sonra "Faşizme Geçit Yok" demeye başlıyorlar. Ama daha ileri gidemeden halk tarafından kovalanıyorlar. CHP'nin bir başka toplantısında yakasına CHP rozeti takmış olan bir revizyonist önce "Halkçı Ecevit" sloganını attırdı. "Faşizme Geçit Yok" der demez bütün kitle üstüne yürüdü ve kovaladı.

KONAK'TA BROŞÜR SATIŞI

23 Mayıs günü, İzmirli devrimciler Konak'ta broşür satmaya çıktılar. Oraya gelen H. Yolcuları önce dergilerini satmaya çalıştılar. Ama halkın bizim broşürümüze ilgi duyduğunu farkedince, bütün çabalarını satışımızı engellemeye yönelttiler. Doğrudan doğruya Halkın Sesi düşmanlığına başladılar. Devrim düşmanı sloganlar bağırdılar Öte yandan "AP, MHP, CGP, MSP, DP, TİP'e Oy Verme" diyorlardı. Broşürün satılmasını engelleyebilmek için yaygara yaptılar.

Bütün bu çabalarına rağmen Konak'ta kısa bir süre içinde 367 broşür satıldı.

Satış sırasında civardaki Maden-İş Sendikasının (DİSK 3. Bölge Temsilciliği) üstünden revizyonistler uzun metreli objektifle, çok sayıda fotoğraflarımızı çektiler.

Bütün bunlar revizyonistlerin ve oportünistlerin bizim kitlelerle kaynaşmamızdan ne derece korktukla-rını göstermektedir. Onlar, işlerini güçlerini bir kenara bırakıp, bütün gayretlerini bizimle uğraşmaya ayırıyorlar. Onlarla didişmeyi değil, kitlelerle kaynaşmayı hedef alan tavrımız, onları tecrit etti. H. Yolcuları bizimle uğraşmaktan 10 dergi bile satamadılar.

GÜLTEPE CHP SEÇİM TOPLANTISINDA HALK DEVRİMCİ TALEPLERİ DİLE GETİRDİ

24 Mayıs günü İzmir Gültepe' de yapılan CHP toplantısında halk, temel taleplerini dile getirdi. Toplantıya katılan devrimciler, gruplar halinde dergi satıyorlar ve imza topluyorlardı. CHP'li gençler CHP' nin tespit ettikleri dışında slogan attırmamaya çalışıyorlardı. Ancak devrimcilerin başlattığı "Katil İktidar", "MC Yıkılsın" sloganları, toplantıya katılanlardan büyük bir destek gördü. Kitle sloganlara sahip çıkınca, CHP yöneticileri de seslerini çıkarmadılar.

Biraz sonra, bir köşede toplanmış olan 7-8 H. Kurtuluşçusu "İşçiler Sendika Yönetimine" diyerek, konuşmacının sözünü kesince, orada bulunanlar üzerlerine yürüdü. H Kurtuluşçuları da çekip gitmek zorunda kaldılar.

Devrimciler ise kitleyle birleşerek, CHP yöneticilerinin sloganlara koymaya çalıştığı ambargoyu yıktılar. Toplantı boyunca "Yıkılsın Ağalık Toprakları Köylünün","Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun", "Katil İktidar", "Alevi-Sünni Bir Olsun Faşistler Kahrolsun", "İş, Toprak, Hürriyet, Faşizme Nihayet" sloganları atıldı. Toplantıda konuşan bir CHP milletvekili "Katillerden, işkencecilerden hesap soracağız" deyince halktan birisi kalkıp şöyle dedi: "Çok güzel, zaten sormazsanız biz sizden hesap soracağız."

Toplantının sonunda ise, kitlenin de katılmasıyla "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganı atıldı. Bunun üzerine birkaç revizyonist, "Faşizme Geçit Yok" diye bağırmaya çalıştı. Ama devrimciler kitleyle ve CHP'lilerle birlikte revizyonistlere karşı durdular. Revizyonistler bağırmayı kesip, gitmek zorunda kaldılar.

Aynı gün TİP'liler de Gültepe'de bir toplantı yaptılar. Ancak halktan hiç ilgi görmedi.

Ordu

AKKUŞ CHP MİTİNGİ

28 Mayıs günü CHP'nin Akkuş'ta düzenlediği açık hava toplantısını işçilerden, köylülerden, esnaftan, memurlardan ve öğrencilerden oluşan iki bini aşkın bir halk topluluğu izledi.

Miting alanında "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "İş Toprak Hürriyet Faşizme Nihayet", "Yeni Rus Çarlarıyla İşbirliği Anlaşmasına Hayır", "İşçi Köylü Gençlik Devrim İçin Birleştik", "Orman Sömürüsüne Son, Ormanı Köylüler İşletmelidir" pankartları dalgalanıyordu.

Konuşmacı işkencecilerden, rüşvetçilerden, katillerden mutlaka hesap sorulacağını belirttiği bir sırada halk "Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun", "Katil İktidar", "Katil Türkeş" diye bağırıyordu.

Orman ürünlerini bir avuç işbirlikçinin yediğini açıklaması üzerine halk buna "Orman Sömürüsüne Son" diye cevap veriyordu.

Konuşmacı bağımsızlık meselesinden bahsedince "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganı bütün alanı kapladı. Bu arada esnaftan birinin "Bizi karakola da götürseler, zindanlara da atsalar yine de Ne Amerika Ne Rusya" diye bağırması dikkati çekiyordu. Halkın bu güçlü haykırışları karşısında Ordu milletvekili adayı Memduh Ekşi "6 Haziranla birlikte Türkiye'de Amerika da Rusya da yok olacaktır" dedi.

Toplantı boyunca ayrıca "İş Toprak Hürriyet Faşizme Nihayet" "Öğrenim Özgürlüğü, Can Güvenliği", "Yıkılsın Ağalık Topraklar Köylünün" sloganları atılıyordu.

Toplantıya getirdiğimiz pankartlar halktan bu iş için toplanan bağışlarla hazırlandı. Halkımızın gücü bağımsız ve demokratik Türkiye'yi gerçekleştirecektir.

Türkiye'de feodalizm yo

28 Mayıs tarihli gazeteler Mardin'de iki ağa ailesi arasındaki silahlı çatışmayı veriyordu. Mazıdağı ilçesinin Gümüşpınar köyü yakınlarında karşılaşan, Kanco aşiretinden Ahmet Türk ile Rutan aşiretinden Nurullah Necimoğlu ve adamları silahlı çatışmaya tutuşmuşlar ve Nurullah Necimoğlu dahil dört kişi ölmüş ve 13 kişi de yaralanmıştı. Günaydın gazetesi Türk ailesine ait Kanco Kasrının dışardan ve içerden iki resmini yayınladı. Resmin altında şu bilgi yer alıyor: "Bir kale gibi yüksek duvarlı olan bu binada yüzlerce silahlı muhafız bulunuyor. Gece gündüz tetikte bekliyorlar." Yandaki resim ise söz konusu silahlı muhafızları gösteriyordu. Resmin altında şöyle deniyor: "Ahmet Türk'ün sadık adamları. Onun için hiç tereddüt etmeden seve seve canlarını vermeye hazırlar. ..." Gazetelerin belirttiğine göre, Vali Necmettin Utkan, "Necimoğulları ile Türk ailesinin yerleşim bölgeleri olan Kızıltepe, Derik ve Kasrıkan-co'da alınan sıkı güvenlik tedbirlerinin sürdürüldüğünü söylemekle" yetinmiş. Gazeteler Türk ve Necimoğlu aileleri arasında 1969'dan beri süregelen kan davasını hatırlatıyorlar. O günden bu yana aralarında milletvekili ve adayların bulunduğu 19 kişi öldürülmüş ve onlarca kişi yaralanmış bu çatışmalarda. Mardin'de söz konusu ağaların ve diğerlerinin toprakları, hükmettikleri köy sayısı ve silahlı güçleri ise 1973 yılında Hürriyet gazetesi tarafından şu şekilde açıklanmıştı:

"Türk ailesi: 54 bin dönüm arazi, 9 köy, 400 silahlı adam.

Kahraman ailesi: 37 bin dönüm arazi, 200 silahlı adam.

Necimoğlu ailesi: 15 bin dönüm arazi. 500 silahlı adam.'

Özkan ailesi: 15 bin dönüm arazi, 600 silahlı adam." (TİİKP Davası Savunma, 2. baskı, s. 334)

Türk ve Necimoğlu ailelerinin çatışması Türkiye'nin siyasi hayatına yön veren en önemli kuvvetlerden birini de bütün açıklığıyla ortaya seriyordu.

Çatışmanın taraflarından biri olan Ahmet Türk, CHP milletvekili idi ve bu seçimde de liste başında aday gösterilmişti. Öldürülen Nurullah Necimoğlu ise, AP'nin milletvekili adayı olarak seçimlere katılıyordu.

"SEÇİM KAMPANYASI"

Cumhuriyet gazetesinin 1 Haziran tarihli sayısında çıkan seçim yazısına Yalçın Doğan, "Mardin'de toprağı sıksan feodalizm fışkıracak ..." başlığını koymuş. Ara başlıklardan biri ise şöyle: "Feodalizm partileri paylaşmış." Gerçekten Mardin'de bütün milletvekili adayları güçlerini tamamen feodalizmden ve gerici ideolojilerden alıyordu.

Feodalizmin gücünü ve siyasi hayattaki rolünü ortaya koyan sadece Mardin'deki durum değildir. Alalım Diyarbakır'ı, AP gibi CHP'nin listesine de toprak ağaları tespih taneleri gibi dizilmiş. AP listesinin birinci sırasında bir şeyh bulunuyor. İkinci sırada meşhur toprak ağası Mahmut Kepoğlu, üçüncü sırada gene bir toprak ağası. CHP'de ise liste gene meşhur toprak ağası ailelerinden Azizoğluların bir üyesiyle başlıyor ve onu diğerleri izliyor. Öte yandan parti listelerinde yer alamayan bir kısım büyük toprak ağası da bağımsız olarak seçimlere katılıyor. Yani Diyarbakır'da seçime silme feodaller giriyor.

Hakkari'nin durumunu bir partinin il yöneticisinin şu sözleri açık bir şekilde ortaya koyuyor: "Hakkari'de partiler değil, şahıslar ve aşiretler seçime girer."

Van'da daha önce CGP'de toplanan üç feodal unsur bu seçimlerde üç partinin liste başı olarak seçimlere katılıyor. İhsan Bedirhanoğlu CHP listesinde birinci, Muhlis Görentaş MSP'nin liste başı, CGP'de ise Salih Yılmaz yer alıyor. Gazeteler adayların bu şekilde dağılımının partilerin güçlerini belirlediğini vurguluyor.

Seçimler sırasında Cumhuriyet gazetesi muhabirlerinin yaptıkları incelemelerin bazı noktalarına daha dikkat çekelim.

"Bitlis'te seçim şeyhlerin gücünü ortaya koyacak". "Bu seçimlerde de şeyhlerin tuttuğu aday kazanacak. ... Sonucu genellikle Norşin, Hizan, Mutki şeyhleri saptamakta... Bu nedenle adaylar şeyhlere yaklaşma ve şirin görünme çabası içindeler."

"Muş'ta MSP'de liste başını alan Mehmet Emin Seydagil, AP milletvekili Kasım Emre'nin amcasının oğlu. ... Seydagil'in babası Şeyh Taha seçmenler üzerinde bir hayli etkili. ..."

"Adıyaman'da halkın siyasi tercihinde geleneksel ilişkiler, dinsel etkinlik, aşiret yapısı etkinliğini sürdürüyor."

"Gaziantep, Araban'da MHP'nin gücü toprak ağalarının kaba kuvvetine dayanıyor."

"Siirt'te ... bölgenin sayılı şeyhlerinden Zilan kabilesi reisi . . . . Şeyh Kasım Zilan'ın oğlu A. Kerim' in üvey kardeşi Şahabettin Bağdu... CHP'ye kaydını yaptırmıştır. ... Bağdu Siirt'te kendisi için düzenlenen bir törende konuşmuş ve 'Halk iktidarı kurulacaktır. Bunu CHP sağlayacaktır' demiştir. Yaklaşık 15 bin taraftarı bulunduğu belirtilen Bağdu'nun giriş beyannamesini. ... Siirt CHP milletvekili M. Nebil Oktay imzalamıştır."

"Malatya'da, MSP ve AP'nin oyları daha çok aşiret ilişkileri üzerine kurulu, bu yapı CHP'de yok değil ancak tümüyle değil."

"Ağrı'da, bölgenin karakteristik özelliği olan şeyhler, seçmeni rahat bırakmıyor. Seçmen devamlı baskı altında. Eğer ağanın ve şeyhin dediğini yapmadığı takdirde aç. Onun için partilerin adayları şeyh ve ağalara karşı büyük saygı içindeler. Onları ürkütmemek ve saflarına çekmek için çaba harcıyorlar. MSP, şeyhlere dini istismar ederek daha yaklaşabiliyor. AP de bunun için ağır toplarını buraya göndermiş."

Şimdi de gazetelerden birkaç haber aktarmak istiyoruz. "CHP Ceylanpınar(Urfa) örgütünden yapılan açıklamaya göre, CGP'den istifa ederek CHP'ye geçen 'Cüneylan' Kabilesi reisi Ahmet Özgeç, 'Kargani' Kabilesi lideri Hıdır Kök,'Nehiran' Kabilesi lideri İsa Alan ile birlikte 6 bin taraftarı da CHP'ye iltihak etmişlerdir." "Suruç'ta (Urfa) iki kabile CHP'ye geçti. Suruç bölgesinin tanınmış kabilelerinden 'Doğuyan' ve 'Aziyan' Kabilesinin reisi Şeyh Salih Uçar, AP'den istifa ederek CHP'ye geçmiştir. ... 500 taraftarı ile AP'den istifa ederek CHP'ye geçen Şeyh Salih Uçar, 'CHP'nin iktidar olmasını arzu ettiğimiz için partiye iltihak ettik' demiştir". "Urfa'da İzol aşireti ile 4 bin seçmenin MSP'den istifa ettikleri bildirilmiştir. İzol aşireti adına bir açıklamada bulunan Mehmet Emin İzol, Urfa'da ve Hilvan ilçesine bağlı Takımyurt, Söğütlü, Kavaklık, Gülaşağı ve Kovancılık muhtarlıkları ile birlikte 4 bin aşiret mensubunun MSP'den ayrıldığını söylemiştir."

15 bin taraftarını oradan oraya sürükleyebilen şeyhler, aşiret reisleri, milletvekili adayı olan veya adaylara ellerini eteklerini öptüren toprak ağaları, devlet içinde birer devlet olan, muhafızlar besleyen, derebeyi saraylarında yaşayan toprak ağaları. 1977 Türkiye'sinin manzarasını tamamlayabilmek için tabloya en gerici ideolojilerle kitleleri uyutarak oy avcılığına çıkan Erbakanları, her konuşmasına Kur'an öperek başlayan Demirelleri, emperyalizmle birlikte toprak ağalarının da bekçi köpekliğini üslenen Türkeşleri de eklemeliyiz.

Seçim kampanyası boyunca üzerinde en çok durulan konulardan biri de "Süleymancı"larla "Nurcu" ların mücadelesi olmuştur. MSP, AP ve MHP seçim boyunca kitleleri karanlık ideolojilerin etkisi altında tutmaya, böylece kendilerine çekmeye büyük çaba harcamışlardır. Türkiye onbinlerce kuran kursunun körpe beyinlere zehir akıttığı bir ülkedir ve bunların daha çok açılması vaadi oy avcılığının başlıca konularından birini oluşturmaktadır. Gene Ayasofya'da namaz kılınıp kılınmaması da seçim malzemelerinden biridir.

Türkiye'de feodalizmin gücü işte budur. Ecevit'in de okşamak zorunluğunu duyduğu feodalizmin gücüdür. Ecevit, seçim boyunca toprak ağalarının adını ağzına almaktan çekinmiştir. Doğu ve Güneydoğu bölgesinde CHP listelerine aşiret reislerini, şeyhleri ve ağaları dolduran güç de gene ortaçağın karanlığıdır. CHP'nin toprak sorununa ilişkin tutumunu en iyi ortaya koyan gerçek de budur. CHP sırtını ağa-

kmuş !

lığa ve aşiret ilişkilerine dayayarak ne toprak reformunu gerçekleştirebilir, ne halkı onbinlerle oradan oraya sürükleyen kara kuvveti yenerek toprak sorununu çözebilir. Bu durumda CHP'nin kuracağını vaadettiği "halk iktidarı" Siirt'te bölgenin sayılı şeyhlerinden biri olan ve CHP'ye katılan Şahabettin Bağdu'ların iktidarından başkası olamaz. Ağalarla ve şeyhlerle kurulacak halk iktidarı herhalde gene sadece onları inandırabilir.

1977 seçimleri Türkiye'de feodalizmin gücünü bir kere daha kanıtlamıştır. Toprak ağalarına ve tefecilere bağımlılık altında bulunan, bütün haklardan yoksun, gerici ideolojilerin baskısı altındaki köylü kitleleri kendilerini sömürenlere oy vermeye zorlanıyor. Büyük toprak ağaları, tefeciler ve mahalli burjuvazi mensup oldukları partilere büyük oy depoları kazandırıyorlar, bir yandan da meclislere doluşuyorlar. Bugünkü gerici partiler bir ayaklarını emperyalizme, diğer ayaklarını feodalizme dayamışlardır.

Milyonlarca köylü üzerinde ağaların, tefecilerin, aşiret reislerinin ve şeyhlerin tahakküm ve sömürüsü sürdükçe, yoksul ve topraksız köylüler toprak ağaları karşısında her türlü özgürlükten yoksun ve köyler üç beş aile ve sülalenin mülkü olarak kaldıkça; surlarla çevrili saraylarında ağalar köylüler üzerindeki saltanatlarını sürdürebilmek için silahlı güçler besledikçe, ülkede demokrasiden sözedilemez. Ortaçağın kahpe karanlıkla rını süpürüp atacak, köylüleri esaretten kurtaracak, ülkeyi bağımsızlık ve demokrasiye kavuşturacak güç milyonlarca halkın kendi gücüdür. Proletarya önderliğinde mücadeleye atılan köylü kitleleri milli demokratik devrimi zafere ulaştıracak ve bağımsız ve demokratik bir Türkiye'yi mutlaka kuracaktır.

Seçim döneminde bağımsızlık ve halk düşmanı partileri teşhir eden

DEVRİMCİLERE BASKI VE İŞKENCE

26 Mayıs gecesi, Halkın Sesi'nin "Amerikan Uşağı MHP, AP ve CGP'ye, Rus Uşağı TİP'e Oy Verme Hesap Sor" yazılı afişini asarken gözaltına alınan devrimcilerden Yalçın Büyükdağlı ve Mustafa Şanlı tabanca bulundurdukları iddiasıyla tutuklandılar. Gözaltına alınan 131 devrimci ise serbest bırakıldı.

Polis, 5 gün gözaltında tutulan devrimcilere copla ve sopalarla saldırmış, 9 devrimciye işkence yapmıştır. İkinci Şubede yapılan işkencede polis, bazı cinayetleri devrimcilere kabul ettirmeye çalışmıştır. Yapılan işkenceler Adli Tıp raporlarıyla da kanıtlanmıştır. İşkence gören devrimciler, başta İkinci Şube Ekipler Amiri Sadettin Tantan olmak üzere işkenceci polisleri mahkemeye vermişlerdir.

12 Mart'tan sonra sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanan bazı devrimciler, Birinci Şubeye götürülerek özel bir sorgulamaya tabi tutulmuşlardır. Bu sorgulamada, 12 Mart'tan sonra yapılan sorgulamada bulunan işkencecilerin bir kısmı da yer almıştır. Faik Türün'ün "EBU" (Esas Bilgi Unsurları) adını verdiği gizli örgüte mensup, işkenceci polis Mete Altan da bunların arasındadır. Mete Altan, işkence tehdidiyle afişle ilgisi olmayan ifadeler almaya çalışmış, "sizinle hesaplaşacağımız günler gelecek" demiştir. Polisler, gayriresmi dedikleri sorgulamada, devrimcilerden 1974'den beri yaptıklarını yazmalarını istemişlerdir. Bazı dergiler hakkında ifade almaya, CHP ve MSP ile ilgili açıklamalar yapmaya zorlamışlardır. Bazı devrimciler 12 Mart döneminde olduğu gibi gözleri bağlanarak sorguya çekilmek istenmiştir.

Sorgulama sırasında "TÜSDEK" başlıklı provokasyon bildirisi dergimizin sahibi Hüseyin Karanlık'a gösterilmiş ve bildiriyi doğrulayacak ifadeler vermesi için baskı yapılmıştır.

Gözaltına alınan devrimciler, bir kısım arkadaşlarına işkence yapıldığını öğrenir öğrenmez toplu halde tepki göstermişlerdir. Devrimcilerin, işkenceye götürülmek istenen arkadaşlarını vermemek için topluca direnmeleri karşısında polis birkaç saldırıya girişmiş, ancak daha sonra gerilemek zorunda kalmıştır.

Sosyalist Devrim Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Aydınlık Dergisi'ne bir telgraf göndererek polisin işkencesini protesto etmiştir. Sayın Mehmet Ali Aybar'ın telgrafı aynen şöyledir:

"Leyla ve Doğan Yurdakul
Aydınlık dergisi
Arkadaşlarımızla yine faşist işkencecilerin eline düştünüz. Tarih çoğu kez kötü uçtan ilerliyor derler. Bu açıdan bakılınca faşizmin ülkemizdeki ilerleyişi herhalde aydınlık devrim günlerine basamaklık etmektedir. Hesap soracağımız günler elbet gelecektir.

Sosyalist Devrim Partililerin selamları ile
Mehmet Ali Aybar."

İzmir'de Emniyet Müdürü Mehmet Yalçın bir banka soygununu bahane ederek seçim döneminde halk üzerindeki baskıları arttırdı. Gerici basını da yanına alarak yaptığı zorbalıkları gizlemeye çalıştı.

Banka soygunundan bu yana pek çok semtte kahveler defalarca basılarak halkın üzeri aranmış, pek çok kişi haksız yere küfür, dayak ve tartaklanmaya maruz kalmıştır. Çeşitli kimselere baskı yapılarak devrimcilerin adresleri sorulmuştur. Ele geçirilen adreslere seri baskınlar düzenlenerek, evler savcılıktan izin alınmaksızın aranmıştır. Bu baskınlar sırasında pek çok suçsuz kişi karakollara çekilmiş ve çeşitli baskılara uğratılmışlardır.

Piyasada satılan dergi ve kitaplar bulunduran Şükrü Erdem adlı bir işçi gözaltına alınmış ve evi aranarak kitaplarına el konmuştur. Gözaltında kaldığı sürece işkenceye tabi tutulmuştur.

İşkence gören işçi Şükrü Erdem kendine yapılanları şöyle anlatmıştır:"Beni kahveden alan polisler Çamdibi karakolunda 1 saat süreyle dövdüler. Ertesi gün saat 11 sıralarında Çamdibi karakol komiseri işkenceci Tevfik '1 Mayıs olaylarını MİT'in yaptığını açıkla' diyerek bir saat kadar boğazıma vurdu, sırtımı yumrukladı, iki elimi şişirinceye kadar copla dövdü. Bir elimin sakat olduğunu, iki defa ameliyat olduğumu söyleyince gözlerine vururum diye tehdit etti. Ayrıca merkezden gelen işkenceci polis Mehmet de başımı duvarlara vurarak dövdü."

Polisler,bir eve baskın düzenlemişler ve burada bulunan Mete Güzelant, Coşkun Aytaç ve Sefer isimli devrimcileri gözaltına almışlardır. İki gün gözaltında tutulan devrimcilere de dayak atılmış ve çeşitli baskılar yapılmıştır.

Öte yandan 29 Mayıs akşamı Bayraklı'da Halkın Sesi'nin seçim afişlerini yapıştıran devrimciler bir grup faşistin saldırısına uğradılar. MHP'nin afişlerini yapıştırmakta olan faşistler, devrimcilerin koymasını sonucu saldırıda ileri gidemediler ve dağıldılar. Olay sırasında Latif isimli bir inşaat işçisi taşla ağır şekilde yaralandı.

Mem-Der İzmir şubesinin toplantısı:

"Memurlara sendika ve siyaset yasaklanamaz"

26 Mayıs günü Memurlar Derneği (MEM-DER) İzmir Şubesi, "Memurlara Sendika ve Siyaset Yasaklanamaz" konulu bir forum düzenledi. Fuar Villa Düğün salonunda yapılan foruma 200'e yakın memur izledi. CHP İzmir milletvekili Alev Coşkun ve MEM-DER Genel Başkanı Şamil Perk foruma konuşmacı olarak katıldılar.

Forumda ilk önce MEM-DER Genel Başkanı Şamil Perk söz aldı. Bu toplantının memurların mücadelesi açısından büyük önemi olduğunu söyleyen Perk, şöyle devam etti:

"Yıllardır en ağır siyasi ve ekonomik baskılar altındayız. Özellikle MC döneminde bu baskılar katmerleşmiştir. Bu dönemde içine sokulduğumuz siyasi cendereyi ifade etmekte artık baskı kelimesi yetersiz kalmaktadır. Bu dönemde fikir özgürlüğümüz bir yana can güvenliğimiz de tehdit altında tutulmuştur. Ayrıca ekonomik cendere de alabildiğine daralmıştır. Örneğin katsayı artışları. Katsayı maaşları değil fiyatları arttırmıştır. Ayrıca asgari ücretler, asgari geçim indirimi,yan ödemeler, ikramiyeler, çocuk zammı, vergiler, kadrosuzluk sorunu, bütün bunlar aleyhimize işler durumdadır. Buna karşın memurların en ufak bir direniş hakkı yok. Anayasal haklar bile bize yasaklanmıştır. Her şeyden önce sendika ve siyaset yasaklarının kayıtsız şartsız kalkmasını istiyoruz. Sendikalaşma hakkı üzerine çok söz dinledik ama grev hakkı nerede? Grev hakkı kısıtlanırsa onca lafın ne değeri kalır? İkinci mesele kıyımların ve sürgünlerin hesabının sorulması - dır."

Şamil Perk, memurların bu mücadelesinin halkın bağımsızlık, toprak, özgürlük mücadelesinin bir parçası olduğunu söylemiş, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya çatışmasını açıklamıştır.

Daha sonra söz alan Alev Coşkun, Şamil Perk'in bütün sözlerine katıldığını belirttikten sonra şöyle demiştir:

"Şamil Perk, Kurtuluş Savaşını mazlum milletlerin emperyalizme karşı ilk kurtuluş mücadelesi olarak niteledi. Biz de böyle görüyoruz. O hareket ülkenin bağımsızlığına kavuşması için yapıldı. Daha sonra köprünün altından çok sular geçti. Bir yandan ekonomimiz dünya bankasının ve para fonunun kıskaçları altına girdi. Öbür yandan ekonomimiz özellikle cephecilerin gayretleriyle, diğer süper gücün emrine verilmeye başlıyor. Cepheciler, ekonomimizin en önemli odak noktası olan enerjiyi, başka bir süper gücün eline verdiler."

CHP milletvekili Alev Coşkun konuşmasında memurların talepleriyle ilgili olarak şunları söyledi:

"Kamu görevlileri sendikalaşma özgürlüğü ve toplu pazarlığa kavuşturulmalıdır. Bu sistem yerleşip, belli işlerlik kazandıkça, belli dallarda grev hakkı da tanınmalıdır. Grev hakkı tanınmamış kamu görevlilerinin, toplu sözleşme hakkına etkinlik kazandıracak olanaklar tanınmalıdır."

Sungurlar işçileri:

"MESS'e karşı mücadelede mutlaka zafer kazanacağız"

MESS'e karşı grevlerden biri de Alibeyköy'deki Sungurlar fabrikasında yürütülüyor. Revizyonistlerin önleme çabalarına rağmen birçok işçiyle konuştuk. Şöyle dediler:

"Biz bu grevde saat ücreti 10 lira istiyoruz. Bayram parası, odun parası ve evlenme parası olarak da 2 binden aşağı inmeyiz. Her gün işçiye birer kilo süt verilmesini, eğitim ve doğum parası ödenmesini istiyoruz. Esas üzerinde durduğumuz konu da kıdem tazminatı. Bunun 42 günden aşağı olmaması gerekir. Kendi isteğimizle ayrıldığımız zaman 35 günlük kıdem tazminatı ödenmesini talep ediyoruz.

Sonra biliyorsunuz DGM'lere karşı direniş yaptık. Direnişten sonra patron temsilcilerimizi attı. Bütün işçi hemen direniş yapıp arkadaşlarımızı geri aldırmak istedik. Sendikacılar gelip mücadeleyi bastırdılar. Temsilcilerimizin atılmasına göz yumdular. Mesela sendikacılar DGM direnişinden sonra bize biner lira vereceklerini söylemişlerdi Sonra tamamen unutturdular.

"Burada 10 senelik bir işçi 2200 lira alıyor. Bununla geçim olur mu? Yemekler de kötü çıkıyor. Direnişten sonra biraz düzeltmişlerdi, şimdi gene mermi gibi nohut yemeğini önümüze dayıyorlar.

Soru: Maden-İş'in MESS ile sözleşmeye oturması işçilerin lehine bir şey midir sizce?

"Sendikacılar işin kolayına bakıyorlar. Onun için böyle yaptılar. Ama biz bütün fabrikalar için ayrı sözleşme yapılmasını istiyoruz.

Soru: MESS, işçileri grup sözleşmesi imzalamaya zorluyor. Böylece de ücretleri, sosyal hakları dondurmaya, işçilerin mücadele ile kazandığı birçok hakkı geri almaya çalışıyor. Siz bu konuda ne diyorsunuz?

Biz grup sözleşmesini istemiyoruz. Sungurlar işçisi bunu asla kabul etmez. Biz bütün haklarımızı almak istiyoruz. Aldığımız hakların altında bir maddeyi de kabul etmeyeceğiz. Sunguroğlu fabrikadan vinçlerini, malını hatta silindirini taşıdı. greve karşı tedbir olarak. Sendikacılar buna hiç ses etmediler. Patron, işçileri Kartal'daki fabrikasına götürmek bahanesiyle atmaya hazırlanıyor. Sendikacılara sorduğumuzda işi örtbas etmeye, 'olacak, alacağız' diyerek geçiştirmeye çalıştılar. Ama her şeye rağmen Sungurlar işçisi mücadelesinde cesaretlidir. Bunu birçok defa ispatladı. Patron ne oyunlara girişti. Yine de boyun eğmedik. Bu grevde de ne patronun baltalaması, ne sendikacıların tutumu bütün haklarımızı alıncaya kadar mücadeleye mani olamaz. Bu grevde de mutlaka kazanacağız. MESS'e karşı sonuna kadar direneceğiz. DGM direnişinden sonra atılan bütün işçilerin mutlaka geri alınmasını istiyoruz. MESS'i mutlaka dize getireceğiz.

MESS'i ye
tabandaki işçinin bi

Maden-İş sendikasına bağlı 31 fabrikada çalışan 40 bine yakın işçi MESS'e (Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası) karşı greve başladı. Mesan, Bebimot, Embo, Tuber Çelik, Tel Çivi, Ternal, Memsan, Arçelik(Çayırova ve Eskişehir fabrikaları), Man, Simko, Selnikel, Motor Ticaret, Parsan, Profilo, Beko Teknik, Demas, Haymak, Yeni Gayret, Botel, Sungurlar, Harmak, Kaynak Tekniği, Boronkay, İzsal, Auer, Yıldız Kazan, Siemens, Temsan, Mannesman, Ayvansaray Civata ve Doğu Galvaniz işçileri MESS'in işçi sınıfımıza kabul ettirmeye çalıştığı şartları reddediyor ve haklarını sonuna kadar savunmak için direniyor.

MESS patronları uzun bir süredir ücretlerin dondurulmasını istiyor ve işkolu esasına göre toplu sözleşme usulünü işçilere kabul ettirmeye çalışıyordu. Büyük patronların bundan amaçları, gittikçe ağırlaşan ekonomik buhranın yükünü işçi sınıfımızın sırtına yıkmaktı.

MESS patronları işkolu seviyesinde sözleşmeyi gerçekleştirmede bir adım olarak grup sözleşmesi fikrini ortaya attılar. Yani bunlara göre, aynı işkolundaki çeşitli fabrikalar aynı anda sözleşme yapmalıydı. Böylece tek tek fabrikalardaki işçilerin söz ve karar sahibi olmaları önlenecek, patronların birliği ise güçlendirilecekti. Grup sözleşmesinde işveren sendikasıyla, bir avuç sendika ağası kapalı kapılar ardında pazarlığa oturacaklar, işçi sınıfının geniş bir kesiminin taleplerini bir çırpıda reddebilecekler ve bu durumda işçi sınıfına sessiz sedasız sonucu beklemek düşecek.

Grup sözleşmeleriyle patronların dillerinden düşürmedikleri "tek tip sendika" da gerçekleşmiş olacak. Yani işkolu esasına göre sözleşmeyle, her işkolundaki en büyük sendika yaşamaya devam edecek, diğerleri ise yok olacak. Böylece işçilerin sendika seçme hürriyeti de fiilen ortadan kaldırılmış olacak. Patronlar "tek tip sendika"yla hem daha kolay anlaşacaklarını, hem de geniş işçi kitlelerini daha kolay denetim altında tutacaklarını hesap ediyorlar.

MESS, grup sözleşmesiyle birlikte metal işkolundaki işçilere şu "prensiplerini" de kabul ettirmeye çalışmaktadır:

- DGM direnişinde atılanların geri alınmaması,
- Kıdem tazminatlarının dondurulması,
- Yan ödemelerin arttırılmaması,
- İş saatlerinin azaltılmaması,
- 1 Mayıs'ın işçi bayramı olmaması ve toplu sözleşmelere bayram olarak geçmemesi,
- Yüksek ücret artışları önerilmemesi,
- Yönetime katılma ile ilgili bir talep ileri sürülmemesi.

Büyük patronlar böylece işçi sınıfının ekmeğine ve kazanılmış haklarına bir kere daha ellerini uzatıyorlar. İşte şimdi 40 bin işçi bu hakları kaybetmemek ve patronların grup sözleşmesi adı verilen yeni oyunlarını bozmak için grev yapıyor.

REVİZYONİSTLER GREVCİ İŞÇİLERİN BİRLİĞİNİ VE İNSİYATİFİNİ KÖRELTMEYE ÇALIŞIYOR

İşçi sınıfımızın bu mücadelesinde DİSK yönetiminin tutumu nedir? Revizyonist sendika ağaları bir yandan grup sözleşmesine karşı olduklarını söylerken diğer yandan DİSK dergisinde şöyle yazıyorlar:

"Ancak dayanışma greviyle genel grev hakkının yasalaşmasından sonra 'nasıl bir toplu sözleşme düzeni?' sorusu üzerinde işçi sendikaları gerçekçi bir diyaloga girecektir." (Mart tarihli DİSK dergisi, s.141)

Yani DİSK'in başındaki sendika ağaları şunu söylüyorlar: 'Genel grev, dayanışma grevi hakkı

Haymak'tan bir gurup işçi

"MESS'i mutlaka dize getireceğiz"

Kartal muhabirimizin Haymak işçileriyle yaptığı görüşmeyi sunuyoruz:

Soru: Haymak işçilerinin bugüne kadar yürüttüğü mücadeleler hakkında bilgi verir misiniz?

"15-16 Haziran'dan beri Haymak döküm fabrikası birçok mücadeleler geçirdi. Burada önce Türk-İş'e bağlı Metal-İş sendikası bulunuyordu. Daha sonra bu sendikanın sarı sendika olduğunun bilincine vararak, fabrikada Maden-İş'in örgütlenmesini sağladık. Fakat zamanla Maden-İş'in revizyonist yöneticilerinin de, birer sendika ağası olduklarını gördük. Biz işçiler bunların da işçi düşmanı olduklarını, zamanı gelince patronla anlaşıp işçinin hakkını nasıl sattıklarını yaşadık. Şöyle ki, bundan önce toplu sözleşme görüşmelerinde ilk yıl için 375 ve ikinci yıl için 425 kuruş saat ücreti zammı istiyorduk. Tabi, işveren kabul etmeye yanaşmıyordu. İstediğimiz verilmeyince, Maden-İş'i de zorlayarak grev kararı aldık. Tam grev çadırı almaya gittiğimizde, sendikanın bizden habersiz işverenle anlaştığını öğrendik. İşveren düşük bir ücretle durumu kurtarmıştı. Böylece fabrika greve çıkamadan grev revizyonistler tarafından kırılmış oldu.

" Maden-İş'in ve DİSK'in revizyonist yöneticileri DGM direnişinde de işçiyi arkadan vurdular. "Genel Yas" ilan ederek mücadeleyi baltaladılar. Buna rağmen Haymak işçileri de DGM'lere karşı altı gün direndi. 16 Eylül direnişi sırasında bizde de bir işçi arkadaş işten atıldı."

Soru: MESS'e karşı mücadeleniz ve grevin durumu nasıl?

"MESS'e karşı yürüttüğümüz mücadeleye gelince... Fabrikamız döküm fabrikası olduğu için şartlar çok ağır. Çalışma şartları çok kötü. Ücretler ise alabildiğine düşük. Bu durum mücadele isteğimizi arttırıyor. Ama bir yandan da, daha önceki toplu sözleşme görüşmelerinde revizyonist sendika yöneticilerinin işçiden habersiz patronla anlaşıp grevi kırmaları dolayısıyla bir tedirginlik vardır. Arkadaşlar oyuna gelmemek için uyanık olmamız gerektiğine inanıyorlar.

" Bir de neden greve çıkıldığı konusunda işçilere etraflı bilgi vermediler. Mesela arkadaşlarımızın çoğu grup sözleşmesi hakkında fazla bir şey bilmiyor. Revizyonistler bizi kasıtlı olarak aydınlatmıyor. MESS patronları grup sözleşmeleriyle birçok fabrikayı aynı anda bağlamak, boyun eğdirmek, revizyonistler de bu sayede tabandaki işçilerin kendilerini zorlamasını önlemek istiyor. İşçi sınıfı buna razı olmayacaktır.

MEES'i mutlaka dize getirip ezeceğiz. "

...ecek olan ...iği ve mücadelesidir

...verilirse, grup sözleşmelerine evet diyebiliriz. Evet, derler. Çünkü grup sözleşmeleri MESS patronları gibi DİSK'in başındaki patronların da işine gelmektedir. Revizyonist sendikacılar böylece tabandaki işçinin hakkını aramasını ve sesini yükseltmesini tamamen önleyebileceklerini hesap ediyorlar.

Revizyonist sendika ağaları işçi sınıfının birliğini ve mücadele azmini yıkmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Onlar grevler başlar başlamaz DGM direnişinde atılan işçilere para yardımını kestiler. Sürekli olarak sendikanın mali zorluklarından sözederek grevci işçiler arasında moralbozukluğu yaratıyorlar. Peki şimdiye kadar onbinlerce işçiden kesilen aidatlar nerededir? Grev fonu için toplanan paralar nereye harcanmıştır?

Revizyonist sendikacılar her zaman olduğu gibi MESS grevinde de işçi sınıfını sürü yerine koyuyorlar. Arada bir düzenledikleri sözde tartışma toplantılarında önceden aldıkları kararları işçilere onaylatmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Tabandaki işçinin insiyatifi ele almaması için her türlü çabayı gösteriyorlar.

Revizyonist sendikacıların aldıkları kararlara göre, hiç bir kuruluş fabrika önlerinde bildiri dağıtamayacak ve işçileri destekleyemeyecek; grevci işçileri kutlamaya gelenlerle sadece grev komiteleri ilgilenecek; işçiler ziyaretçilerle kesinlikle konuşamayacak; grev yerine gelen basın görevlilerine hiç kimse cevap vermeyecek; hatta halk ekmekçi semtlerinde grevleri desteklemek için bağış dahi toplayamayacak. İşte revizyonist sendika ağaları işçileri böylece halkın desteğinden yoksun bırakmaya çalışıyorlar. Bunlar bir yandan da "maocu" düşmanlığı şeklindeki devrim düşmanlığı kampanyalarını hızlandırdılar. Devrimci işçileri fişliyor, işlerinden attırıyorlar.

MESS'İN "PRENSİPLERİNE" VE GRUP SÖZLEŞMESİNE HAYIR!

Bugün grevci işçilerin en önemli meselesi MESS'in kabul ettirmeye çalıştığı "prensipler"i kırmaktır. İşçi sınıfı öte yandan MESS'in fiilen gerçekleştirmeye çalıştığı grup sözleşmelerini reddetmelidir. İşçi sınıfı işyeri düzeyindeki toplu sözleşmelerin ortadan kaldırılmasına razı olmamalı, ekonomik ve sosyal hakları için mücadelesini üçbeş sendika ağasının eline terketmemelidir. İşçilerin talebi, toplu sözleşme taslaklarının hazırlanmasına ve görüşmelere aktif olarak katılmak, tabanın tam söz ve karar sahibi olduğu demokratik bir toplu sözleşme düzenini hakim kılmaktır.

İşçi sınıfı MESS'e karşı mücadelenin başarısı için, revizyonistlerle mücadele etmelidir. Çünkü başarının garantisi revizyonistlerin bozmaya çalıştıkları birliğimizi sağlamlaştırmak ve insiyatifi elde tutmaktır. İşçiler sendikanın alın terlerinden kestiği paraların nereye harcandığını denetlemeli, İGD, İKD gibi revizyonist örgütlerin bu paralarla beslenmesine izin vermemelidirler. İşçiler grevin her safhasında alınan kararlara en aktif bir şekilde katılmalıdırlar. Grev boyunca bütün işçilerin katılacağı toplantılar düzenlenmelidir. Grevin bütün meseleleri bu toplantılarda tartışılarak kararlar alınmalıdır. İşçiler bütün gelişmelerden haberdar edilmelidir. İşçiler halkla kendi aralarına revizyonistlerin örmeye çalıştığı duvarı mutlaka yıkmalıdırlar. Grevci işçiler kendi kollarının gücüne güvenerek ve kararlı bir şekilde mücadele ederek her türlü güçlüğü altedeceklerdir.

Haymak 'ta işçiler revizyonistlere karşı bağımsızlık sloganını savundular

MESS'e karşı greve çıkan Haymak işçileri de mücadelelerini sürdürüyorlar. Haymak işçileri fabrikalarına bez bir pankart üzerine yazdıkları "Bağımsız Türkiye" sloganını astılar. Revizyonistler pankartı görünce söküp attılar. Bunu duyan işçiler de pankartı attıkları yerden alıp, tekrar aynı yerine astılar. Bunun üzerine revizyonistler "Bağımsız Türkiye" sloganının DİSK'e ait olmadığını söyleyince, işçiler karşı koyarak şöyle dediler: "Peki biz Bağımsız Türkiye yazmayacağız da, 'Bağımlı Türkiye'mi yazacağız?' Daha sonra işçiler bu slogan asılmadığı takdirde diğer pankartlara da müsaade etmeyeceklerini söylediler. Böylece revizyonistler gerilemek zorunda kaldı ve pankart indirilmedi.

Haymak işçileri halk ozanlarının iki süper devlete karşı söyledikleri türküleri dinlerken de revizyonistler tekrar önlemeye çalıştılar. Türküleri dinletmek istemediler. Haymak işçileri buna da çok kızdılar. "Biz bu devrimci türküleri dinleme - yeceğiz de, Zeki Müren'i mi dinleyeceğiz?" diye, revizyonistlere karşı çıktılar.

Revizyonistler işçilerin bağımsızlık duygularını köreltmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Ama hepsi nafiledir. Revizyonistlerin hayal ettikleri Rusya'ya bağımlı bir Türkiye, asla gerçekleşmeyecektir. En başta işçi sınıfımız buna izin vermeyecek ve bağımsızlık mücadelesinin önündeki revizyonist zinciri de kıracaktır.

Beko-Teknik'ten bir işçiyle konuşma:

"MESS'i mutlaka ezeceğiz"

Muhabirimiz Beko Teknik'te çalışan bir işçi ile son MESS grevleri üzerine bir konuşma yaptı. Aşağıda bu konuşmayı sunuyoruz.

Soru: Bu grevde ne gibi talepler ileri sürdünüz?

"Bizim en çok üzerinde durduğumuz kıdem tazminatı ile iş güvenliği.

"Biliyorsunuz daha önceki fabrikamız yanmıştı. Patron, burada çalışan 750 arkadaşımızın çoğunu dışarda bıraktı. Sendikacılar da buna hiç ses çıkarmadılar, seyirci kaldılar. Bunun için iş güvenliğinin sağlanmasını mutlaka istiyoruz.

"Ayrıca yıllık ücretli izinlere 5'er gün, saat ücretine her yıl için 7,5 lira zam istiyoruz.

"İşçi kendi isteğiyle ayrıldığı zaman bütün haklarını kaybediyor. Biz bu sözleşmede kendi isteğiyle çıkan bütün işçilerin birikmiş tazminatlarının verilmesini istiyoruz.

"Patron bir işçiye 'sen benim işime yaramazsın' deyip dışarı attığı zaman o işçi en az altı ay işsiz kalıyor. Bu sözleşmede atılan işçiye 6 ay işsizlik primi verilmesini istiyoruz. Patronun üvesi olduğu MESS bu taleplerimizi kabul etmedi. Biz de greve başladık."

Soru: Sendika size grev sırasında maddi yardım da bulunacak mı?

"Bu konuda bir şey demediler. Hatta DGM direnişinde atılan işçilere verilen paraları kestiler. Ayrıca atılan işçileri aldırmak niyetinde de görünmüyorlar. Almak istemedikleri işçiler de devrimcilerdir. DGM direnişinde en kararlı direnenler de bunlardı. Fona 6 lira kesiyorlardı. Ayrıca yeni giren bir işçiden 75 lira, iki senelikten 160 lira, bütü 5000 olandan 200 lira kesiyorlar. Bu paralar nereye gidiyor? Sendika bu günümüzde bize para vermeyecek de hangi günümüzde verecek? İstediklerine veriyor, istemediklerine vermiyorlar."

Soru: Grev günlerini nasıl geçiriyorsunuz?

"Bizim bölge başkanı Hanefi Öztürk işçileri topladı:' Grev yerine ister iyi niyetli olsun, ister kötü niyetli hiç kimseyi almayacaksınız.' Arkasından patron topladı bizi, o da: 'Sendikacınız Hanifi Öztürk'ün dediği gibi, ister kötü niyetli, ister iyi niyetli hiç kimseyi yanınıza sokmayacaksınız. Grevde birbirimizi kırmayalım, gücendirmeyelim. Tekrar birbirimizin yüzüne bakacağız. Ben sizin hakkınızı vermek istiyorum ama MESS vermiyor.' dedi. Gördük ki patronla sendikacı aralarında anlaşmış - lar gibi aynı lafı ediyorlar. Tabi iyi niyetli arkadaşların, devrimcilerin gelmesi her ikisinin de işine gelmiyor.

"Bazı işçiler de dışardan destek alınmasına karşı çıkıyorlar. 'Ne olacak, katılmasınlar' diyenler var. Çok yanlış düşünüyorlar. Halbuki şöyle olması lazım: Gelsinler dışardan da, kitap okuyalım, dergiler okuyalım. İşçi grev çadırında birşeyler öğrensin, bilinçlensin. Boş geçmesin vaktimiz. Şöyle gibi oluyor ki, çobanı yollarsın sürüyü bekler, vakti dolunca getirir eve bırakır. Aynen bizim grevde de böyle yapıyorlar. Öyle olmamalı. Grevde karşımızdaki düşmana göre hazırlanmamız lazım.

"İşçiler fikirlerini fiskos ederek söylüyor. Halbuki grevde herkes fikrini açıkça söylemeli, tartışılmalı, doğru olan kabul edilmelidir. İşçiler doğru bir şey söyledikleri zaman temsilciler hemen 'Arkadaş, ayağını denk al, ben senin tavırlarını beğenmiyorum. İcabında attırabilirim' diyorlar. 'Sen maocusun' diyorlar. Böyle böyle işçileri sendikadan soğutuyorlar."

Soru: MESS, işçileri grup sözleşmesini kabul etmeye zorluyor. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

"Biz her fabrika için ayrı sözleşme imzalanmasını istiyoruz. Grup sözleşmesini asla kabul etmeyiz. O zaman birçok hakkımız kısıtlanıyor. Biz Beko-Teknik'te bütün haklarımızı almaya kararlıyız. MESS'in işçi sınıfına karşı açtığı bu savaşta onu mutlaka yıkacağız."

Düzce Düzsan Sunta fabrikası işçileri direnişte

Düzce'de Düzsan Sunta fabrikasında işçiler 26 Mayıs 1977 tarihinden beri direnişteler.

Düzce'de Düzsan Sunta fabrikasında patronun kurdurduğu Düzsan-İş sendikası var. Düzsan işçileri bu sendikadan ayrılıp ASİS sendikasına üye olmak istediler. İşçiler ASİS' e geçmek için tam bir birlik sağladılar. Düzsan'da ASİS'i yetkili kılmak için 110 işçinin 106'sı imza verip ASİS'e geçti.

Patron 106 işçinin Düzsan-İş sendikasının olağanüstü kongresinde bu sendikayı devirip ASİS'i bu fabrikada yetkili kılacağını anlayınca 26 Mayıs 1977 günü üç cemse dolusu jandarmayı fabrikaya sokarak çalışan işçilerin tümünün üzerini arattı. İşçilerin dolaplarını jandarmaların kasaturalarıyla kırdırarak, açtırdı ve çalışmakta olan tüm işçileri dışarı attırdı. Patron bu gelişmelerden sonra, "ASİS'e üye hiç bir işçiye fabrikamda hayat hakkı tanımayacağım" dedi. Bunun üzerine 110 işçi fabrikanın önünde direnişe geçti.

26 Mayıs 1977 günü başlayan direniş halen devam etmektedir. Patron işçilerin birlik olup direnişe geçtiklerini görünce kapıdaki üç cemse dolusu jandarmayı ve fabrikanın içine sonradan yerleştirdiği 20-25 faşisti de yetersiz görüp Düzceli ve dışardan 30-40 kadar daha faşist besleme getirip fabrikanın içine soktu. Ancak bu beslemeler fabrikayı çalıştıramadıkla-rından patron sendikal faaliyetlerde önder kabul ettiği 13 kişinin dışında kalan işçilerin işbaşı yapmasını istedi. Jandarmanın ve patron fedailerinin tehditlerine işçiler hep bir ağızdan sloganlar atarak cevap veriyor. "Sendika hakkımız, söke söke alırız", "işçi arkadaşlarımız işe alınıncaya kadar direnişe devam edeceğiz".

Düzsan işçileri patron sömürüsüne karşı direniyor. Patron yanlısı Düzsan-İş sendikasının işçiyi kandırmasına, patronlara satmasına izin vermeyeceğiz. Düzsan işçileri can güvenliği istiyor. Aile yardımı, ölüm yardımı yok. Yakacak parası yok. İşçiler bunları istiyor. İşçiler toplu sözleşmelere bütün işçilerin katılmasını, sendika ağalığına yer verilmemesini, fabrika disiplin kuruluna iki işçi temsilcisinin girmesini ve keyfi işten çıkarmalara son verilmesini istiyor.

İşte bunları istedikleri için patron işçileri fabrikadan attı.

İşçiler Düzceli devrimcilerden ve halktan yardım görüyor. Devrimci arkadaşlar işçileri bir an bile yalnız bırakmıyor. Onların bu fedakarlığı işçilerin kararlılığını da ha da arttırıyor. Öte yandan, ASİS sendikasının İstanbul Eyüp şubesine üye işçiler toplanarak Düzsan işçilerini desteklemek amacıyla Düzce'ye gitmeye karar vermişlerdir.

Son olarak, 2 Haziran 1977 Perşembe günü ASİS sendikasının Düzsan işçilerinin mücadelesi ile ilgili yayınladığı bildirileri dağıtmakta olan işçiler Sivrikayalar Kereste fabrikası patronu ve silahlı adamlarının saldırısına uğradılar. Bu fabrikanın patronu aynı zamanda Düzsan fabrikasının da ortaklarındandır. 3 işçi bu patronun silahlı adamlarınca rehin alındılar. Bunun üzerine, direnişte bulunan tüm işçiler fabrika giriş ve çıkışlarını tutarak arkadaşları serbest bırakılıncaya kadar barikatı açmayacaklarını belirttiler. İşçilerin bu kararlı davranışı sonunda, patron ve fedaileri rehin aldıkları işçileri geri bırakmak zorunda kaldılar.

Arçelik ambalaj bölümü işçilerinin direnisi

Arçelik fabrikası ambalaj bölümü işçileri 20 Mayıs 1977 tarihinde paraları vaktinde ödenmediği için direnişe geçtiler. Arçelik'in ambalaj bölümü, 43 kişiden oluşuyor. Çoğunluğunu askerliğini yapmamış işçilerin oluşturduğu ambalaj bölümü tam kadro ile ve tam bir birlik halinde direniyorlar. Paraların ödenmemesi bardağı taşıran son damla oldu.

Arçelik fabrikasında ambalaj bölümü işçileri pankartlarına şu sloganları yazdılar: "İşçiler Birleşin", "Bu haklı direnişimizi Arçelik işçilerinin de desteklemesini istiyoruz"," Kahrolsun İşçileri ve Köylüleri Ezenler".

Direnişin beşinci günü fabrikanın diğer bazı bölümleri de ister istemez durdu. Üretimin birbirine bağlı olmasından dolayı çalışamaz hale düşen bölümler şunlardır: Buzdolabi bandı, çamaşır makinası bandı, termosifon bandı. Çalışamayan işçi sayısı bu bölümlerle birlikte 300 400'e ulaştı.

Direniş sırasında kavga çıktı. Ambalaj postabaşı direnişin önderlerinden birine, "çalışsanıza ulan" diyerek yumruk attı. Daha sonra temsilcilerle postabaşı arasında kavga çıktı. İGD'li temsilciler patrondan özür dilediler. İGD'li temsilciler ambalaj bölümü işçilerinin hepsinin "maocu" olduklarını ileri sürerek "ne haliniz varsa görün" diyorlar. TİP'liler de direnişi bozmaya çalışıyorlar. "Patron hepinizi atacak" diyerek korkutmaya çalışıyorlar.

Ambalaj bölümünün duvarına daha önceden yazılmış şu sloganı kimse silemiyor: "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin!"

Ankara'da İstaş inşaat işçileri: "Hakkımızı arayacağız!"

Ankara Seyranbağları'nda Ankara Belediyesinin su deposu inşaatında 40 kadar işçi çalışmaktadır. İnşaat işçileri çalışma şartlarını dergimize şöyle anlattılar:

"Çalıştığımız yer İstaş firmasına aittir. Firmanın buna benzer sekiz inşaatı var. Hepsinde 300'ü aşkın işçi çalışır. Hepsi de günde 10 saatten fazla çalışmak zorundadır. Sabahın yedi buçuğundan akşamın beş buçuğuna kadar kızgın güneşin altında çalışırız. Hafta sonunda da dinlenme diye birşey yok. Patron ayda iki gün dinlenme var diye gözümüzü boyamaya çalışıyor, ama bu iki gün de yövmiye alamayız. 40 arkadaş üç odalı bir barakada üstüste yatıyoruz.

"Bize verilen yövmiye 100 liradır, ama patronun defterine ne kadar olarak işlendiğini bilmiyoruz. Bizim işte başka yerlerde çalışanlar 150 liradan aşağı yövmiye almaz. Yemek parası kesildiği halde kesemizden zeytin ekmek alır, yeriz.

"Sendikamız yoktur. Bir tane sendika var ama bu bizim sendika değil. Patron Cemil Özgür'ün kurduğu Alev-İş sendikasıdır. Sadece ismini duyduk o kadar. İş kazalarına karşı hiç bir güvencemiz yoktur. Geçen yıl inşaatta ölen bir arkadaşın ne hakkı verilmiştir ne de sersefil kalmış ailesi aranmıştır. İşte bizim durumumuz bu. Sömürülmek istemiyoruz. Hakkımızı arayacağız."

İnşaat işçileri, sosyal-emperyalistlerin verdiği krediler ve imzalanması düşünülen iş birliği anlaşması için şöyle dediler:

"Rusya niye veriyor yardımı? Kolayca Türkiye'ye girmek için. Bizim paramızın yarısı gidince ne yapacağız? Bizce bu anlaşmaya karşı çıkılmalıdır."

İŞÇİ MEKTUPLARI

AYDIN

"BU DÜZEN DEĞİŞMEZSE, HEPİMİZ SOYULMAYA MAHKUMUZ"

Bir iki yıl önce zor şartlar altında Yen-al kürek fabrikası inşaatında çalışıyordum. Girdiğim günden beri patron sendikaya girmemem, ücretimi arttıracağını söyledi. Fabrikada 30 - 35 arkadaş çalışıyordu. Sendikalı olan bu arkadaşlar bana sendikanın yararlarını kavrattılar. Sendikalı işçiler 25 lira yevmiye ve 7,5 lira yemek parası alıyorlardı. İşe girdikten iki ay sonra patron üç liralık zam yaptı. Yemek parası vermedi. Üçüncü ayda sendikaya üye oldum. Sendika toplu sözleşmede birinci yıl 10 lira 20 kuruş, ikinci yıl 11 lira 20 kuruşluk zam aldı. Ancak sendikalı olduğumu öğrenen patron beni işten attı.

Bunun üzerine Abidinpaşa semtinde Özlem yoğurt imalathanesine girdim. Halktan toplanan sütler derece ile kontrol edilerek bozuk olsa da olmasa da bozuk denerek çok düşük fiyattan alınıyordu. Sütlerin yağı alındıktan sonra 100 litre sütün içine 10-20 litre süt tozu, 20-40 litre su katılarak yoğurt haline getiriliyordu. Süt sulandırılarak, içine çamaşır sodası ve 4-5 kilo da sana yağı konarak işlem tamamlanıyordu. İşte patronlar halkı böyle soyuyorlardı.

Bu düzen değişmezse hepimiz soyulmaya mahkumuz.

Birlik olup bu düzeni değiştirmeliyiz.

Söke'den bir işçi

GAZİANTEP

Bizler Gaziantep'te çalışan inşaat işçileriyiz. Sabahın beşinde işe gidip, akşamın beşine kadar çalıştırılıyoruz. İnşaat sahibi patron Adil bizi hem fazla çalıştırıyor, hem de emeğimizin karşılığını vermiyor. Günlük ücretimiz 90 lira iken, patron bunun 80 lirasını veriyor. Bazı arkadaşlarımızı esas işi dışındaki işlere koşuyor, buna karşı çıkanları da işten atıyor. Patron esas işi, sıvacı ustanın eli altında harç yapmak olan Abuzer arkadaşımıza sırtıyla dördüncü kata kadar çimento dolu torbaları çekmesini söylemiş, bunu reddeden arkadaşımızın işine son vermiştir. Patron bize bunları yapmakla yetinmiyor. Ayrıca bize hakaret ediyor, devrimci olduğumuz için polisi üzerimize saldırtıyor.

Bütün baskılara son!

İş güvenliği istiyoruz!

Gaziantep'ten bir grup inşaat işçisi

Boronkay işçileri sesleniyor:

"MADEN-İŞ'li ARKADAŞ, SENDİKAMIZA SAHİP ÇIKALIM!"

Maden-İş'e bağlı birçok fabrikada olduğu gibi revizyonist sendikacılar bundan bir müddet evvel 6 arkadaşımızı işten attılar.

Hikmet Aslan ve kafadarı Mehmet Ertürk zannediyorlar ki Boronkay'da yaptıklarını Alibeyköy işçisi, Kartal işçisi duymayacak, öğrenmeyecek, suçlarını örtbas edebilecekler. Yağma yok! Arkadaşlarımızı ekmeklerinden ettiler ama aramızda kalanların gerçekleri öğrenmesi için elimizden geleni yapacağız. Maden-İş 6'ncı Bölgesindeki revizyonistlerin son ihanetini biz Boronkay işçileri açıklamayı işçi sınıfına bir borç biliyoruz.

Bundan bir süre önce fabrikamız da temsilci olan Abbas Üstün ve Yıldırım Sofuoğlu adındaki iki İGD'liyi temsilci olarak istemediğimizi sendikaya bildirdik. Abbas ve Yıldırım bütün işçinin nefret ettiği adamlardır. Temsilci olmalarına rağmen hiç bir derdimizle ilgilenmezler. Bize tepeden bakarlar. Biz ter içinde çalışırken onlar doktor odasında uyurlar.

Tek bildikleri şey fabrika'da Rusya'nın reklamını yapmak, devrimci işçileri sendikaya ve patrona ispiyonlamaktır. Bu yüzden biz onları temsilci olarak istemedik. Her lafın başında "söz ve karar tabanındır" diyen sendika yetkilileri bu iki beslemelerini koruyabilmek için 300 Boronkay işçisini gözden çıkardılar. Hikmet Aslan, 6'ncı Bölgede yaptığımız toplantıda bizi şöyle tehdit etti:"Gerekirse bütün Boronkay işçilerini üyelikten atarız, işyeri yetkimizi feshederiz. Ama dediği - mizi yaparız." "Yaparız" der demez bütün arkadaşlarımız buna şiddetle tepki gösterdiler.

Biz Hikmet Aslan'a şu cevabı verdik:"Bu sendika senin çiftliğin değildir. Bu sendika işçilerin kanıyla canıyla kurdukları bir sendikadır. Bu sendikayı senin gibi Rus uşaklarına teslim etmeyeceğiz" dedik.

Hikmet Aslan bu kadar ileri gitmeye cesaret edemedi. Bol keseden savurduğu tehditleri gerçekleştiremedi. Ama 17 temsilciyi birden feshetti. İçimizden 6 arkadaşımızın sendika üyeliğini kaldırdı ve bize kendisinin hazırladığı yeni temsilci listesini kabul ettirmeye çalıştı. Biz bu listeyi kabul etmedik. Onlara DİSK'in tabanında seçim ilkesini hatırlattık. Temsilcilerimizi seçme hakkımızı savunduk. Bizim kararlı olduğumuzu gören Hikmet Aslan dediğini gerçekleştiremedi kendi aramızda 6 kişilik bir temsilci kadrosu seçtik.

22 Mayıs 1977 gecesi fabrikamızın çevresine devrimci sloganlar yazmak için yazıya çıktık. Şu sloganları yazdık:

-Maden-İş'teki revizyonist zinciri kıralım !

-İGD'liler Maden-İş'ten defolun !

-Kıralım revizyonist zinciri sendikalar işçinin !

-Rus uşağı Hikmet Aslan'ın fabrikadan attırdığı arkadaşlarımıza sahip çıkalım !

Sabahleyin Hikmet Aslan fabrikaya geldi. "Bu yazıları derhal silin" dedi. İşçiler bu tehdidi nefretle karşıladılar ve yazılan sloganlara sahip çıktılar.

Hikmet Aslan'ın yaptıkları bizi hiç şaşırtmadı. Çünkü biz onu yeni tanımıyoruz. DGM direnişinden sonra fabrikamızdaki işgali kırmak için nasıl koşarak geldiğini devrimci arkadaşımızı Yıldır Algül'ü patrona ricada bulunarak attırdığını bu gün gibi hatırlıyoruz. Biz Hikmet Aslan gibilerinden her türlü kötülüğü bekliyoruz. İşçileri "Yaşasın Rusya" diye bağırtmaya çalışanlar, koskoca bir ülkeyi, sevgili vatanımızı emperyalist Rusya'ya satmaya kalkacak kadar ihanet içine batanlar, işçi sınıfını patronlara satarken mi tereddüt edecek? Hayır hiç tereddüt etmiyorlar. Yıllardır, fabrikalardan sapır sapır işçi harcıyorlar.

Maden-İş üyesi arkadaş !

Hepimizin kavraması gereken mesele şudur: bu gidişe dur diyecek zaman gelmiştir. Sendikamıza sahip çıkalım. Sendikamızı Rus uşaklarına teslim etmeyelim. Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için mücadele edelim.

Profilolu, Philipsli, Tekfenli, Kavelli arkadaş !

Sendikamıza musallat olan bu adamlardan kurtulmak için birleş ! 6 ay sonra bölge temsilciliği için senden oy isteyecek olan Hikmet Aslan'a ve onun gibilerine haddini bildirmek için birleşelim.

Uzelli, Demirdöküm'lü, Grundigli arkadaşlar,

İşçi kıyımına dur diyebilmek için fabrikadan bir tek işçi attırmamak için, Rus uşağı çetenin saltanatını yıkmak için birleşelim.

Biz Maden-İş'in tepesindeki Ertürk çetesinin harcadığı ne ilk işçileriz ne de son işçiler olacağız. Ama bu mücadele devam edecek.Biz yurtsever maden işçisine güveniyoruz. Rus uşakları bilsinler ki, işçi sınıfı hainleri kendi örgütün - den kovacaktır.

Boronkay'dan bir grup devrimci işçi

Ankara EGO'yu kimler yönetiyor?

Ankara'da "Yurtsever EGO Çalışanları" imzasıyla yayınlanan bir bildiride TİP'li revizyonistlerin EGO'nun çeşitli kademelerini nasıl ele geçirdikleri ve burada çalışanlar üzerindeki baskıları anlatılmaktadır.

Revizyonistlerin EGO'da hakimiyet kurmasında CHP'lilerin uzlaşıcı tutumları önemli rol oynadı. CHP'liler, "İktidara gelince bu işi hallederiz" diye TİP'lilerin çeşitli köşeleri tutmasına göz yumdular. Revizyonistler ise tasfiye olacakları düşüncesiyle son zamanlarda taraftarlarını EGO'ya doldurmaya hız verdiler. Bildiride TİP'lilerin EGO'yu nasıl istila ettikleri şöyle anlatılıyor:

"CHP'nin gücüne dayanarak EGO'ya gelen yöneticiler zamanla kapıları revizyonistlere açtılar. ...DGM direnişinde Genel Müdürle birlikte direniş kırıcılığı yapan TİP'liler ustaca manevralarla teknik yönden gözboyacılığı yaparak birçok koltuğu ele geçirmişlerdir...Bunlar ayrıca memurlar arasında geniş çapta teknik adam - idari adam ayırımı gözetmektedirler. Böylelikle çalışanlar arasında emek temeline dayalı birliği yıkmaktadırlar. Çalışanlar arasında bölücülük yapmak burjuvaziye hizmet etmektir.

"...Dam direği yapmak külfettir diye EGO atelyelerinde direk imalini durdurtan TİP'liler Sanayi'deki beş on kişiyi milyoner etmişlerdir.Evine elektrik almak isteyen gecekondu halkının EGO'dan 300-400 liraya aldığı dam direği piyasada 800-900 liradır. Ve paralar beş-on üçkağıtçının cebine akmaktadır. Bu halkçılık değil, açıkça halk düşmanlığıdır.

"Amerika'ya Rusya'nın menfaatleri açısından karşı çıkan ve Rus uşaklığını savunan revizyonistler, EGO'da kendilerine taban yaratabilmek için üç yola başvurmaktadırlar.

"Birinci yol: Sınav yapmadan nakil yoluyla taraftarlarını işe aldırmak. (TÜM-DER yöneticileri bu konuda komisyonculuk yapmaktadırlar.)

"İkinci yol: Sınav kurullarına hakim olarak taraftarlarını işe sokmak. (Son lise sınavları ve sınav kurulunun yapısı buna en güzel örnektir. Kurula revizyonistler hakimdir.)

"Üçüncü yol: Yurtseverleri işçi ve memur düşmanı yasalara dayanarak işten çıkartmak.

"EGO Genel Müdürü CHP'li olarak geldiği makamında artık insiyatifini kaybetmiştir. İpler TÜTED Başkanı TİP'li Aykut Göker, Tüm-Der sekreteri TİP'li Mithat Görkem ve otobüs işçilerinin lanetle andığı işçi düşmanı TİP'li Günay Bolazar'ın eline geçmiştir. EGO'nun TİP'in çiftliği haline getirilmesinden, yurtseverlerin sürgün, görevden alma, işten çıkarma gibi baskılara uğratılmasından bunlar sorumludurlar."

Halit Erdem Persan işçilerini tehdit ediyor

Parsan işçileri fabrikalarının iç duvarına "İşçiler Sendika Yönetimine" diye yazıyorlar. Halit Erdem derhal geliyor. "Bunları kim yazdı" diyor. "Çıksın" diyor. "Bunları kolundan tutup Ankara asfaltına atmak lazım" diyor. "Biz işçi değil miyiz?" diye soruyor. Halit Erdem gibisine işçi denirse, o zaman bugün Süleyman Demirel'e de "çoban" demek yeridir. Vehbi Koç da, " milyoner olmazdan önce işçiydim" diyor. Onun için Halit Erdem de işçi düşmanı olmazdan önce bir işçiydi. Ama şimdi iflah olmaz bir işçi düşmanıdır.Ankara asfaltına atmak meselesine gelince: Birgün gelecek o Ankara asfaltı senin ekmeğiyle oynadığın işçilerle dolup taşacak. O Ankara asfaltı 15-16 Haziran'daki gibi işçileri taşıyamaz hale gelecektir. Senin gibi Rus uşağı işçi düşmanlarının da o zaman hangi deliğe sıvışacaklarını göreceğiz! Bazı sloganları işçilerin ekmeğiyle oynayarak duvarlardan sildirebilirsiniz, ama işçilerin yüreklerinden asla silemezsiniz!

Revizyonistler işçilerin yardım parasını kestiler

DİSK'in revizyonist sendika ağaları, 16 Eylül DGM direnişinde işten atılan işçileri şimdi de açlığa terketmeye çalışmaktadır. Maden-İş yöneticileri bundan sonra bu işçilere para ödenmeyeceğini açıkladılar. Zaten 800'le 1000 lira arasında bir miktar parayla ailesinin karnını bile doyuramayan 600'den fazla işçi, artık bunu da alamayacaktır. Parababaları DGM direnişinin en önünde mücadele eden işçileri işten atarak cezalandırmıştı. Yüzlercesini Birinci Şubelerde zulmederek,hapse tıktırarak yıldırmaya uğraşmıştı. Direniş sırasında işçi sınıfına ihanet eden DİSK'in revizyonist ağaları da, işten atılan işçileri kaderleriyle baş başa bırakarak ikinci kez arkadan hançerliyor.

İşçi sınıfı revizyonistlerden hesap soracaktır. Bunlar kimin parasını kimden kesiyorlar? DİSK'in işten atılan direnişçi işçilere ödediği her kuruş işçilerin alın terinden toplanan aidatlardır. Ayrıca DİSK, bu işçiler için "yardım fonu"na her ay her işçiden 6 lira almaya da devam ediyor. Halktan direnişçi işçilere yardım maksadıyla para toplandığı da biliniyor. Bu paralar nereye gidiyor? Kime sarfedilecek? Revizyonist ağaların han hamam inşaatlarına mı? Yoksa İGD'li eşkiyaların daha iyi beslenmesi için mi kullanılacak?

Revizyonistler bugüne kadar işçi attırarak, direnişçi işçilerin yardım paralarını ödemeyerek "iş güvenliği" mücadelesinin de en azılı düşmanı olduklarını göstermişlerdir. İşçi sınıfı bu meselenin peşini bırakmayacaktır. İşten atılan işçilere ödenen yardım paralarının kesilmesine müsaade edilemez.

Rusya ile işbirliği anlaşmasın

ANTALYA

Manavgat'tan Mehmet Öz (öğretmen) Hüseyin Ersoy(öğretmen), Abdurrahman Öz(öğretmen), Turhan Şahin (öğretmen):

"MC hükümeti Sovyet sosyal-emperyalizmiyle kölelik anlaşması imzalamak istemektedir. Biz yurtseverler olarak Rusya ile yapılacak işbirliği anlaşmasına HAYIR diyoruz."

ELAZIĞ

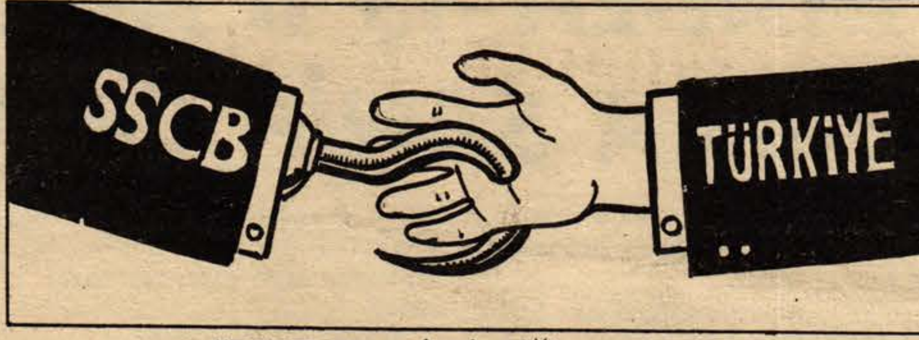
H. Baş, F. Baş, N. Baş, Z.Kömürcü F. Kömürcü, A. Baş, G. Ergül, G.Özdemir:

"MC'nin Rus sosyal-emperyalistleriyle imzalamak istediği 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını halkımız için tehlikeli buluyoruz. Böyle bir girişime şiddetle karşı çıkıyoruz." ruz."

ORDU

AKKUŞ İLÇESİNDEN 17, AKKUŞ'UN SEFERLİ KÖYÜNDEN 27,SALMANBAŞI KÖYÜNDEN 11 YURTSEVER:

"VAHDETTİNLERİ YERLE BİR EDEN HALKIMIZ YENİ VATAN SATICILARINI DA YERLE BİR EDECEKTİR"

"DOSTLUK ve İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI

"Milli bağımsızlığımızın ve halkımızın düşmanı MC iktidarının Rusya ile yapacağı 'işbirliği' anlaşması yurdumuzun daha fazla sömürülmesine, halkımızın daha fazla yoksullaşmasına hizmet edecektir.

"Biz Amerikan emperyalizmini tamamen yurdumuzdan çıkarmaya çalışırken sosyal-emperyalist Rusya'ya da köle olmayacağız.

"Eski yurt satıcısı Vahdettinleri yerle bir eden halkımız yeni yurt satıcılarını da yerle bir edecektir."

ADIYAMAN

Gölbaşı'ndan Hasan Karahan (Muhasebeci), Hüseyin Korkmaz(öğrenci), Mehmet Şahin, İbrahim Bilgili(işçi), Abuzer Bilgili(işçi), Rıfat Tavşan(öğrenci), İbrahim Dursun(köylü), Halil Sungurtekin(kahveci), Fatma Sungurtekin(ev kadını), Zeynep Dönmez(öğrenci), Meryem Sungurtekin(ev kadını), Süleyman Sungurtekin(sıvacı), Zeynep Sungurtekin(ev kadını):

"Biz yurtseverler olarak yurdumuzun iki süper devlete karşı bağımsızlığını gözümüzün bebeği gibi korumak kararındayız. İki süper devlete karşı kararlı mücadeleden yanayız. Yurdumuzun bağımsızlığına aykırı olan her türlü anlaşmaya karşıyız. Bu amaçla Yeni Rus Çarlarıyla yapılması istenen siyasi anlaşmalara karşı çıkıyoruz."

ADANA

Sarıçam mahallesinden Fuat Çöllü (şoför), Saniye Acar(ev kadını), Sultan Özcan(ev kadını), Nermin Gürbüz(öğrenci), Güngör Bozdoğan(öğrenci), Melahat Bozdoğan(işçi), Arife Yılmaz(öğrenci), Hatice Yılmaz (ev kadını), Bahattin Yılmaz(öğrenci), Yusuf Yılmaz(öğrenci), Fadime Yılmaz(ev kadını), Fikriye Gül:

"Rusya, yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasıyla yurdumuzu kendine daha bağımlı bir ülke haline getirecek, baskısını daha da yoğunlaştıracaktır. Emperyalist ülkelerle yapılacak her türlü anlaşmaya karşı çıkıyor ve protesto ediyoruz."

Osmaniye'den Musa Kalan(lise öğrencisi):

"Sovyet sosyal-emperyalizmi beslediği karanlık emellerini gerçekleştirmek için yurdumuza giriyor. Türkiye Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşmeli, iki süper devlete karşı tavır almalıdır. Özellikle Rus sosyal-emperyalizmine karşı."

MUĞLA

Ortaca'dan Bilent Doğan, Şahin İlhan:

"'Dostluk ve işbirliği' adıyla yaklaşarak iliğimize kadar sömürmek isteyen Rus Yeni Çarlarıyla yapılan ve yapılacak olan tüm anlaşmaları protesto ediyoruz. Emperyalistlerin dostluğu olmaz."

BATI ALMANYA

Frankfurt Rüsselheim ve Mainz çevresinden Hasan T. (öğrenci), Turgut Tümen(öğrenci), Yalçın Engin (öğrenci), Ali Talay(öğrenci), Kasım Işık(öğrenci), Ramazan Kocatepe(öğrenci), Hüseyin Çağlayan(öğrenci), Niyazi Banlu(öğrenci), Cemal Uğurlu(işçi), Zeki Nasır(eczacı), Kahraman Şen(öğrenci), Sincar Uzun(öğrenci), Ali Foka (öğrenci), Mehmet K. (işçi), Hüseyin(işçi), Mehmet (işçi), Muhammet(öğrenci):

"Faşist MC'nin, Yeni Çarların ülkemiz üzerindeki baskı, denetim, yayılma ve tahakküm emellerine karşı teslimiyetçi siyasetini ve iki süper devlet ABD ve Rus sosyal-emperyalizmine güven verme temelindeki siyasetleri protesto ediyoruz."

Ludwigsburg'dan Saffet Ürek(işçi), Hüseyin Külköylü(işçi), İsmail Gökçe (işçi):

"Yeni Rus Çarları ile yapılacak 'işbirliği' anlaşmasına karşı çıkıyor, bu anlaşmayı bağımsızlığımız açısından tehlikeli buluyoruz. Kurtla kuzu arasında anlaşma mı olur?"

İÇEL

Tarsus'un Ulaş köyünden Abdullah Bozoğlu(işçi), Fevzi Keçeli (öğretmen), Murat Ülkü(öğretmen), Zeynep Ülkü(ev kadını), Gülten Keçeli (ev kadını), Ahmet Dölen(köylü), Emine Bozoğlu(çiftçi), Nuran Gül (ev kadını), Cennet Özdemir(ev kadını), Mehmet Özdemir(köylü), Durmuş Bozoğlu(köylü), Ahmet Özdemir(işçi), Serdar Aktul(öğrenci), A.Kemal Doğan(işçi), Fevzi Coşku(öğrenci):

"Amerikancı MC iktidarı son günlerde Sovyetler Birliği ile ilişkileri arttırmış ve enerji anlaşması ile enerjimizi Rusya'ya bağlamıştır. Biz yurtseverler olarak Rusya ile yapılan işbirliği anlaşmasına HAYIR diyoruz!"

TUNCELİ

Nazimiye'nin Yazgeldi köyünden Metin Yeşilbaş:

«Barış Derneğinin» sesi Moskova'dan çıktı

Moskova Radyosu 22 Mayıs tarihli yayınında "Türkiye'de barış taraftarları artıyor" başlıklı bir yorum yayınladı. Yorumun konusu, bundan bir süre önce kurulan Barış Derneği'nin Varşova'da yapılan "Barışçılar Toplantısı"na katılmasıdır. Moskova Radyosu'nun yorumundan bazı bölümleri okuyalım.

"Türkiye Barış Derneğinin heyeti bu kadar yüksek düzeydeki barış forumuna ilk kez katılmıştı. Bu pek manalı bir olaydır." Radyo, yayınının daha sonraki bölümünde, Barış Derneği Genel Sekreteri Enis Coşkun'un haftalık bir Rus siyasi dergisine verdiği demeçten sözediyor:

"Enis Coşkun ... Helsinki Ruhu'nun etkisiyle Türkiye'nin politikasında olumlu gelişmelerin olduğunu, fakat ilerleme yolundaki her adımın tutucu güçlere karşı savaş şartlarında atıldığını söyledi. Ve böyle şartlarda bir grup parlamento üyesi, bir sıra sendika liderleri, gençlik örgütleri ve daha başka ... örgüt yöneticileri, yazarlar, doktorlar ve hukukçuların geçen ay Barış Derneğini kurduklarını söyledi. Enis Coşkun Türkiye'nin NATO üyesi olduğu ve topraklarında onlarca yabancı üs bulunduğu halde harbin dehşetlerini bilen Türk halkı barıştan yanadır... Barış Derneği işte bu anlayışın sonucudur. Türkiye Barış Derneği'nin amaçları ve Dünya Barış Konseyi'nin amaçları aynıdır. Türkiye Barış Derneği temsilcilerinin Varşova'daki Barışçılar Assambiesine katılışı bunun bir belirtisidir. Türk barışçıları savaşı önlemek ve halkların ilerlemelerini sağlamak için dayanışma ve birliğin olması gerektiğine kanidirler."

Hatırlanacağı gibi Barış Derneği, Nisan ayı başlarında Baro'nun adını kalkan yapan bir avuç revizyonist tarafından tezgahlanmıştı. Revizyonistler, Enis Coşkun vasıtasıyla sürdürdükleri faaliyeti, İGD' li beslemelere kapısını tutturdukları bir toplantı ile sonuçlandırmışlardı. Toplantıya İGD, İKD gibi revizyonist dernekler, öğretmen temsilcisi gibi adlar taktıkları revizyonistler ve Baro'nun adını kullanarak çağırdıkları bir kısım aydın katılmıştı. Mümkün olduğu kadar gizli tutulmaya çalışılan toplantıda revizyonistler önceden hazırladıkları senaryoyu sahneye koymuşlar ve bir Barış Derneği kurulması yolunda karar çıkartmışlardı.

Derneğin kurulur kurulmaz soluğu Varşova'da alması revizyonistlerin acelesinin altında yatan anlamı açığa vurmaktadır. Revizyonistler, sosyal-emperyalistlerin sahte "barış" korosuna bir ses daha ilave edebilmek için her türlü komployu göze almışlardır. Kuruluş toplantısında pek sesi çıkmayan Enis Coşkun, nihayet Moskova'dan ses vermiş ve Rus tanklarının tepesinden Türkiye halkına nutuk atmaktan kendini alamamıştır.

"Barış" Derneğinin "Genel" Sekreteri'ne bakınız: savaşın dehşetleri hakkında vaaz vermek için bula bula dünyanın en azgın savaş makinasına sahip sosyal-emperyalistlerin radyo ve dergilerini buluyor. NATO'yu protesto etmek için seçtiği yer de ilginç: Varşova. Yani sosyal-emperyalistlerin savaş örgütüyle aynı adı taşıyan şehir. Revizyonistlerin zerre kadar yurt ve halk sevgisi taşımadıkları, bütün marifetlerinin halkı sosyal-emperyalistlerin "barış" masallarıyla uyutmaya çalışmak olduğu bir kere daha ortaya çıkıyor. "Savaşı önlemek"ten sözediyor revizyonistler. Nasıl? Savaşın esas kaynağı, Türkiyemizin en azılı düşmanı ile "dayanışma ve birlik" kurarak.

Türkiye halkı vatan satıcılarının sosyal-emperyalistlere yaptıkları hizmetleri unutmayacaktır. Bu kesindir. Ancak belirtilmesi gereken bir nokta daha var: Barış Derneği kurulduğu sırada revizyonistlerin komplosuna geldiklerini acı acı dert yanarak anlatan bir kısım aydınlar da gerçek tutumları hakkında halkı aydınlatma görevinden daha fazla kaçamazlar. Revizyonistlerin komplosu kendilerini yeteri kadar uyarmadıysa, Enis Coşkun'un Moskova radyosundan yükselttiği sesle uyanmalıdırlar. Barış Derneği'nin kimin aleti olduğu artık onun gerçek sahipleri, Rus Yeni Çarları tarafından ilan edilmiştir. Bu ilan yüreğinde yurt ve halk sevgisi taşıyan herkes için bir "uyan" borusu niteliğindedir.

a hayır!

"Faşist MC iktidarının Yeni Çarlarlą yapacağı 'işbirliği ve dostluk' anlaşmasına karşı çıkıyorum. Ülkemizi Rus sosyal-emperyalistlerine teslim etmeyeceğiz. Gereken cevabı halkımız verecektir."

DENİZLİ

Çivril Lisesi'nden Ali Tanrıbuyurdu, Bora Çapraz, Şefik Cihan, Bekir Işıklı, Burhan Baltaoğlu:

"Rusya'yla hiç bir alanda anlaşma istemiyoruz. Rusya'yla anlaşma demek ülkemiz üzerinde sosyal-emperyalistlerin hegemonyalarını arttırması demektir. Güven ver - mekle bağımsızlık korunamaz."

HATAY

İskenderun'dan Akıl Tuncer (inşaat işçisi):

"Behice Boran gibi revizyonistler Rusya'yı hâlâ sosyalist göstermeye çalışıyorlar. Başka türlü tanıtamazlar halka gerçekleri. Çünkü onların çıkarları Rusya'dan yana. 'Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır' kampanyasını destekliyor ve bütün halkı desteklemeye çağırıyorum."

MALATYA

Uçbağlar Mahallesinden Hulki Koç (öğretmen), Mediha Koç (ev kadını), Namık Kemal Koç (öğrenci), Ülkü Koç (öğrenci), Dilek Koç, Selçuk Koç (öğrenci):

"Biz ailece Rusya ile 'işbirliği' anlaşmasına karşı çıkıyoruz. Bu anlaşma bizi Rusya'ya köle haline getirecektir. Ayrıca biz CHP'nin iki süper devlete karşı bağımsızlığımızı savunmasını, köylülere toprak dağıtmasını, evlatlarımızı öldüren katillerden ve işkencecilerden hesap sormasını istiyoruz."

Hüseyin Taşdan (işçi), Sati Çalışkan (ev kadını), Şükran Çalışkan (öğrenci), Hürrem Demir (çiftçi), Sevgi Demir (öğrenci), Adile Kınık (öğrenci), Elif Kınık (ev kadını), Tamam Çalışkan (ev kadını), Cengiz Çalışkan (öğrenci), Tufan Çalışkan (öğrenci), Hatice Taşdan (öğrenci), Gül lü Taşdan (ev kadını):

"Bugün Rusya ile yapılan ve yapılacak 'işbirliği ve dostluk' anlaşmalarının aslında yurdumuzun kaplarının sosyal-emperyalistlere açılış anlaşmaları olduğunu biliyoruz. Böylesi anlaşmalara karşıyız."

Çeşitli uluslardan 46 bilim adamı ve dergi yöneticisi kampanyamızı destekliyor

"Bugünkü Sovyetler Birliği - Emperyalist Bir Süper Devlet" konulu uluslararası konferansa katılanlar, kampanyamızı destekleyen bir mektup gönderdiler.

25-29 Mayıs günlerinde BEFREIUNG dergisi (Almanya Komünist Partisi'nin aylık yayın organı) tarafından Berlin'de toplanan "Bugünkü Sovyetler Birliği- Emperyalist Bir Süper Devlet" konulu uluslararası konferansa katılan bilim adamları, yazarlar, yayıncılar ve siyasetçiler, dergimizin açtığı "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasını desteklemektedirler. Bu konferansta, Sovyetler Birliği'nin her yönüyle bilimsel olarak incelenmiş ve onun bugün, içte faşist, dışta yayılmacı, emperyalist bir devlet olduğu saptanmıştır. Konferansa katılanlar, aşağıdaki metni kaleme alıp imzalamışlardır:

"Biz aşağıda imzaları olanlar, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye zorla kabul ettirmeye çalıştığı işbirliği anlaşmasının Sovyetler Birliği'nin Avrupa'yı pençesine alma ve güney kanadından kuşatma siyasetinin bir parçası olduğu düşüncesindeyiz. Sovyetler Birliği ile Türkiye arasındaki işbirliği anlaşması, sadece Türkiye'yi Sovyetler Birliği'nin hegemonyası altına sokmaya hizmet etmekle kalmayacak, aynı zamanda Doğu Akdeniz'de, Avrupa'da ve dünyada daha tehlikeli bir durumun yaratılmasına ve Sovyet sosyal-emperyalizminin teşvik edilmesine de hizmet edecektir. Bu nedenle biz, Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye'deki yayılmasına karşı Türkiye halkının verdiği mücadeleyi destekliyoruz ve 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!' diyoruz."

"Dr. Rudolf Wagner (Befreiung dergisi yazı işleri müdürü-Almanya), Prof. Dr. Gerhard Bauer (Berlin Hür Üniversitesi Alman Edebiyatı profesörü-Almanya), Prof. Hari Sharma (Vancouver / Kanada Simon Fraser Üniversitesi öğretim üyesi ve Hindistan üzerine araştırma uzmanı-Hindistan), Herald Blomberg (Psikiatri uzmanı ve Sovyet 'Psikiatri Klinikleri'nde araştırma yapan tek Batılı-İsveç), David Fernbach (İkinci Dünyanın Savunması Enstitüsü üyesi- İngiltere), Jacques Hersh (Yazar-Danimarka), Stefan Lindgren (İsveç Komünist Partisi'nin haftalık merkez organı Gnistan'ın yazı işleri müdürü-İsveç), Petros Stangos (Yunanistan EKKE grubunun haftalık merkez organı Laiki Agones'in yazı işleri müdürü-Yunanistan), C.R. Hensman-(Londra'daki Üç Kıtanın Kurtuluşu Enstitüsü görevlilerinden-Sri Lanka), Heinz Kotte (Eğitimci Almanya), Rainer Möhl (Üçüncü Dünya İnceleme - leri Enstitüsü görevlilerinden-Almanya), Ulrich Kreidt (Üçüncü Dünya İncelemeleri Enstitüsü görevlilerinden-Almanya), Wolfgang Kaiser (Alman-ya Komünist Partisi'nin teorik yayın organı Theorie und Praxis des Marxismus-Leninismus dergisi yazı kurulundan-Almanya), Werner Heuler (Theorie und Praxis des Marxismus-Leninismus dergisi yazı kurulundan-Almanya), Dirk Hennings (Befreiung dergisi yazı kurulundan-Almanya), Alexandra Hermann (Befreiung dergisi yazı kurulundan-Almanya), Wolfgang Hantel (Befreiung dergisi yazı kurulundan-Almanya), Bernd Ziesemer (Kampfende Jugend dergisi yazı işleri müdürü-Almanya) Nils Holmberg ("Barışçıl Karşı-Devrim" kitabının yazarı ve Komünist Gençlik Enternasyonalinin eski yöneticilerinden-İsveç), Tomas Brunila (Finlandiya Marksist-Leninistlerinin yayın organı Lokakuu dergisinin yazı işleri müdürü-Finlandiya), Karl Hägglund (Oktober yayınevi müdürü-İsveç), Christiane Kayser (Üçüncü Dünya İncelemeleri Enstitüsü görevlilerinden - Almanya), Evangelios Diosos (Spoudastikos Agonas dergisi yazı kurulundan - Yunanistan), G. Bijur (Revizyonist yozlaşmadan sonra Avrupa'da açılan ilk Marksist-Leninist kitabevi olan Banner Books'un sahibi-İngiltere), B. Bunsee (İkwesi dergisi yazı işleri müdürü- Azanya), Yıldırım Dağyeli (Aydınlık dergisi- Türkiye), Choo San Chwee (İkinci Dünya Savunması Enstitüsü üyesi-İngiltere), K. Sakuma (Sovyet Sorunlarını Araştırma Merkezi görevlisi-Japonya), K. Nishino (Sovyet Sorunlarını Araştırma Merkezi görevlisi-Japonya), Ulfried Geuter (Berlin Hür Üniversitesi psikoloji uzmanı-Almanya), Peter Böck (Dem Volke Dienen dergisi yazı işleri müdürü -Almanya), Monica Hashi (Yetişkin Eğitimi uzmanı - İngiltere), Robert Biel (Londra Ekonomi Okulu öğretim üyesi ve Çin'in siyasetini İnceleme Grubu Yönetmeni - İngiltere), Jacques Maubert (Yayıncı-Fransa), Peter Meyns (Yazar ve Üçüncü Dünya İnceleme Enstitüsü görevlilerinden - Almanya), Karl Schloegel (Yazar ve çevirmen - Almanya), Helen Pike (Üçüncü Dünya İncelemeleri Enstitüsü görevlilerinden - Almanya) Bruno Engel (Emperyalizme Karşı Birlik Örgütü başkanı -Almanya), J.A. Gusma da Silva (Portekiz Marksist-Leninist Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi - Portekiz), Carlos Ricardo (Çin-Portekiz Dostluk Derneği yöneticilerinden-Portekiz), Jose B. Silva (Portekiz Marksist-Leninist Komünist Partisi görevlilerinden - Portekiz), P. Majumdar (Bengaldesh Liberation Front dergisi yazı işleri müdürü - Bengaldeş), Ellen Brun (Yazar - Danimarka), Wolfgang Schwiedrzik (Almanya Komünist Partisi'nin haftalık merkez organı Rote Fahne dergisinin yazı işleri müdürü - Almanya), J. Mohan (Sheffield Üniversitesi Sivaset Kürsüsü öğretim üyesi ve Hindistan üzerine araştırmacı - Hindistan), Christina Hartnack (Psikoloji uzmanı - Almanya), W. Kreipe (Oberbaum Yayınevi yöneticilerinden - Almanya)."

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Altı aya yakın bir süredir yürüttüğümüz "Yeni Çarlarla Işbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına yurdun dört bir yanından imzalar gelmeye devam etmektedir. Bu hafta kampanyamıza gönderilen toplam 2215 imzanın şehirlere göre dağılımı şöyledir:

Kahramanmaraş 635, Malatya 154, Adıyaman 143, Elazığ 129, Pülümür 124, Antalya'dan 75'i seçim anketini cevaplayan yurttaşlar olmak üzere 105, Kayseri 83, İzmir 230, Bilecik 51, İstanbul 69, İskenderun 49, Ordu 97, Pazarcık 30, İsviçre 37, Aydın 36, Muğla 34, Konya 33, Gaziantep 28, Batı Almanya 18, Burdur 29, Ankara 17, İçel 15, Sivas 13, Adana 13, Afyon 10 Balıkesir 9, Eskişehir 10, Çeşitli şehirlerden 14 imza.

Böylece kampanyamıza şimdiye kadar toplam olarak 60 bin 537 imza gelmiştir. Bu imzaların şehirlere ve ülkelere göre dağılımı şöyledir:

İstanbul	7279	Manisa	1315	Ordu	390	Van	190
Ankara	6723	Batı Almanya	1031	Bursa	372	Afyon	184
Tunceli	5631	Bolu	907	Zonguldak	324	Fransa	180
İzmir	5583	Denizli	848	Kayseri	313	Giresun	178
Kahramanmaraş	5422	Muğla	818	Balıkesir	304	Samsun	171
Adana	4015	Trabzon	811	İzmit	297	İsviçre	156
Gaziantep	2413	İçel	753	Eskişehir	298	Gümüşhane	153
Sivas	2239	Elazığ	548	Adıyaman	235	Burdur	148
Erzincan	2190	Antalya	522	Tokat	229	Çorum	131
Malatya	1546	Diyarbakır	473	Kars	224	Çeşitli yerler	852
Hatay	1469	Aydın	442	Uşak	215		
Konya	1413	Amasya	407	Isparta	195	TOPLAM	60.537

TÖB-DER'de yeni ihraçlar

TÖB-DER Genel Merkezinin yürüttüğü tasfiye hareketi devam ediyor. TÖB-DER Genel Merkezinin 15 günde bir çıkan yayın organı ihraç edilen öğretmenlerin listesiyle doluyor.

Genel Merkezin son olarak ihraç ettiği öğretmenlerin isimleri şöyledir: Düzce'den Cemal Aksu, Tunceli Hozat'tan Fevzi Akkaya, Bahriye Şenkul; Denizli'den Hidayet Çavuşoğlu, Mehmet Göker, Hulusi Erbaş, İsmail Kıvanç; Seyitgazi'den Bektaş Polat; Ödemiş'ten Ramazan Gökkaya; Gazipaşa'dan Hüseyin Çalışkan; Kaman'dan Kemal Yalçın; Trabzon'dan Nurettin Öztürk, Kartal'dan Mehmet Zeyrek ve Leman Sert. İhraç kararlarının altında Onur Kurulu Başkanı Sezai Kaynak ve üye Memiş Çınarer'in imzaları bulunuyor.

Denizli şubesinden ihraç edilen dört öğretmen dergimize gönderdikleri mektupta şöyle diyorlar: "Yönetim kendi gibi düşünmeyen, Rus uşaklığını mahkum eden devrimcileri üyelikten çıkararak muhalefetten kurtulacağını sanıyor. Onların bu tutumları, yıkılmalarına yol açacaktır. Zorbalık, tertip ve yalanlarla devrimcilerin mücadelesini bastıramayacaklar. Yalanları tutmayacaktır. TÖB-DER'de yıkılacaklardır."

Sakarya cezaevinden 670 tutuklu ve mahkum

"Mahkuma it uğursuz diyenleri protesto ediyoruz"

Sakarya Cezaevindeki tutuklu ve mahkumlar dergimize bir açıklama göndermişlerdir. 670 tutuklu ve mahkumun imzaladığı açıklamada mahkumlar üzerindeki baskılar protesto edilmekte ve genel af çıkarılması istenmektedir. Açıklamada hakim sınıfların mahkumlara "it, uğursuz" gibi sözlerle hakaret ettiği belirtilmekte ve şöyle denilmektedir:

"Bütün bunların sorumlusu bir avuç sömürücüdür. Çıkarları uğruna zulmedenlerdir. Ülkemizi satanlardır. En büyük katil, eşkiya, hırsız kendileridir. Hayali mobilya satanlar, Lockheed'den rüşvet alanlar, sokak ortasında gençleri kurşunlatanlar bunlardır....

"Halkımızın somut talebi haline gelen genel affı engellemek için halk düşmanları ve onların borazanlarından biri olan Metin Toker bizleri halkımıza 'it, Uğursuz' diye tanıtmak istemektedir....

"Bizler, Sakarya Cezaevinde tutuklular ve mahkumlar olarak tüm tutukluları, mahkumları, yurtseverleri, demokratları ve devrimcileri bu iğrenç yüzlü hainlere karşı protestoya çağırıyoruz.

"ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!"

OPORTÜNİSTLERLE YÜRÜYEN HALKLA YÜRÜYEMEZ!

Halk, üçlü blokun tutumunu gözden kaçırmıyor

Üçlü Blokun 1 Mayıs'ta yaptığı hata ilk değildir. Geçmiş eylemlerde de "kendi damgamı bastım" demek için burun doğrusuna giderek revizyonizmi güçlendiren tutumları çok oldu. Halka sorumlu olanlar halktan devrimcileri koparan eylem yöntemlerine son verip yeni yöntemler geliştirirler. Revizyonizmle mücadelede uzlaşan, Denizli horozu gibi proleter devrimcilerin başında ekşimeyi devrimcilik sanan sorumsuzların yanlışlarına uzun müddet ortak olamayız. Bunlarla yürüyemeyiz. Halk kitleleri bizimle oportünist Üçlü Blokun arasındaki çizgiyi iyi bilmelidir. Çizgiler netleşmelidir. Halk kitleleri Üçlü Bloku tanımıyor. PDA'yı biliyor. Yapılan hatalar hep proleter devrimcilerin oluyor. Revizyonistler onları eleştirirken onların isimlerini kullanmaya bile lüzum görmüyor. "Halkın Sesi ve eklentileri", "Aydınlıkçılar ve uzantıları" diye tanımlıyor.

Denizli mitinginde, 1 Mayıs işçi bayramında halka sorumluluk duymayan Üçlü Blokun kırdığı potları proleter devrimciler göğüslediler. Sorumsuzlar gizlenip, bulanıklık dağıldıktan sonra piyasaya çıktılar. 1 Mayıs'tan sonra tüm saldırıları göğüslemekten kaçanlar yarın proleter devrimcilerin başını kel etmede iyi horozluk yapmada geç kalmazlar. Denizli'nin tekke şefleri bizlere "Pekinci" diye, "sosyalist bloka küfür ediyorsunuz" diye saldırıyorlar. Gelecek, Üçlü Blokun oportünist yüzünü ortaya serecektir. Kitleler, onların tavırlarını gözden kaçırmıyorlar, kaçırmayacaklar.

Proleter devrimciler, revizyonist, oportünist tekkeleri yıkmak için hızlıca işçi ve köylüleri örgütlemelidirler. Doğru teorimize, ideolojimize örgütlenmeyi yaklaştırmalıyız. Kitleler örgütlenmek istiyor. Öncü kadrolar biraz daha hareketlenmelidirler. Örgütlenme, doğru teorimiz etrafında, günlük gazete ve kurulacak yasal partinin öncülüğünde yapılmalıdır. Kitlelere hedef gösterilmelidir. Şimdiden sonra dünyada ve yurdumuzda revizyonist saldırılar yoğunlaşacaktır. Bunları göğüslemek açık hedefle olursa daha inandırıcı olacaktır.

Denizli'den bir devrimci

Zorbalık devrimci fikirleri bastıramaz

Bizler Gölbaşılı devrimciler olarak buradaki durumu kısaca belirtelim. Gölbaşı eskiden beri devrimci fikirlerin yaygın olduğu bir yer. Aynı zamanda bölgemizde yaşayan halk, belli bir tecrübeye de sahiptir. Halkın bu devrimci tecrübesini ve devrime duyduğu sempatiyi anarşist-revizyonist kırması mahalli bir grup olan Emeğin Birliği grubu istismar etmeye çalışıyor. Yaptıklarıyla halkın çıkarlarına zarar veriyorlar. Devrimci tartışmadan kaçarak, devrimcilere karşı kaba kuvveti esas alıyorlar. Böyle yaparak Gölbaşı gibi yoksulluğun ve işsizliğin yoğun olduğu bir yerde lumpenleri kazanmaya çalışıyorlar. Zaten bu grubun buradaki başlıca dayanağı lumpenlerdir.

Başından beri, halkın çıkarlarına zarar vermekten, devrimcilere saldırmaktan, küfür etmekten başka bir iş yapmayan bu saldırgan grup tecrit olmaktadır. Tecrit olmalarını önlemek için de en fazla proleter devrimci fikirlere saldırıyorlar. Şimdiye kadar birçok devrimci bu grubun saldırısına uğradı. En son olarak proleter devrimci bir arkadaşımızın yolunu keserek tehdit ettiler.

Tabii bizler bu bir avuçluk anarşist-revizyonist grubunun tehdidine boyun eğecek değiliz. Bu tehditlere aldırmadık. Dergimiz Halkın Sesi' nin 109. sayısının satışını yapmaya başladığımızda, yine bunlar satışı önlemeye çalıştılar. Biz aldırmadık. "Amerika'ya Rusya'ya karşı Halkın Sesi" diye bağırarak satmaya devam ettik. Bu lumpenler takımı, toplu olarak kumar oynadıkları masalarından kalkarak bize saldırdılar. Dergimizi yırtmaya kalkıştılar. Küfür ve tehditler savurdular. Biz onlara "Karakterinizi ortaya koydunuz" dedik. Yaptıklarının ahlaksızlık olduğunu söyledik. Küreklerle, sopalarla bize saldırmaya kalkıştılar. Bir adım gerilemediğimizi görünce saldıramadılar.

Biz bu saldırgan gruba, proleter devrimci hareketimizin 7-8 yıllık kısa tarihini hatırlatmak isteriz. Proleter devrimci hareketin fikirlerini benimseyen sıradan her arkadaşımız hiç bir baskıya boyun eğmedi. Bizler baskıları, zorbalıkları göğüsleyerek bugüne geldik. Bizim kararlılığımızı dost düşman herkes bilir. Bu anarşist-revizyonist takım da bilmeli. Bunlar herkesi kendileri gibi yüreksiz ve inançsız sanıyor. Bu yüzden, zorbalık yaparak bizi yolumuzdan döndüreceklerini sanıyorlar. Ama yanılıyorlar. Biz halkımıza güveniyoruz. Türkiye halkının iki süper devleti yıkacağına, toprak ağalığının kökünü kazıyacağına yürekten inanıyoruz. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine önderlik eden proleter devrimci hareketimize sonsuz bir güven duyuyoruz.

Yaşasın proleter devrimci hareketimiz!

Gölbaşı'ndan bir grup devrimci

H.Birliği'nin yalanı

H. Birliği ve Halkın Sesi dergilerine Maraş'ta yapılan bir toprak işgali ile ilgili bir haber göndermiştim. Haber Halkın Sesi'nde yayınlandı. H. Birliği ise işine gelmediği için yayınlamadı. H. Birliği 7'nci sayısında mektubun zarfında İstanbul damgası olduğunu yazıyor ve mektubu yazana iftiralar atıyordu.

Mektubu Maraş'ta postaya atacakken İstanbul'a gidecek olan bir arkadaşıma rastladım ve dergilere daha çabuk ulaşması için ona verdim. Damganın Kahramanmaraş olması şart mı? H. Birliği'nin kendisine güveni yok ki, halka güveni olsun. Halka güvenleri olsa böyle işleri yapmazlar. Şunu iyi bilsinler ki, devrimcilere saldırarak halkın güvenini kazanamazlar. Halkın güvenini sağlamak için önce halka güvenmeli ve kendi çamurunu devrimcilere sürmemelidirler.

Kahramanmaraş Yenimahalle'den
İmam Güzeloğlu

Paris'teki Kuzey-Güney Diyalogunda ve Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Konferansında

ÜÇÜNCÜ DÜNYA YENİ BİR ULUSLARARASI İKTİSADİ DÜZEN MÜCADELESİNİ SÜRDÜRÜYÖR

Kuzey-Güney Diyalogu olarak da bilinen Uluslararası Ekonomik İşbirliği toplantılarının sonuncusu, 30 Mayıs - 2 Haziran tarihleri arasında Paris'te yapıldı. 27 ülkenin maliye ve dışişleri bakanlarının katıldığı toplantı, 19 yoksul ülke ile 8 gelişmiş ülkenin temsilcileri arasında şiddetli bir mücadeleye sahne oldu.

Şimdiki toplantının gündemini ise, esas olarak deniz dibi kaynaklarının nasıl işletileceği meydana getirmektedir. Bu konuda Amerikan emperyalistleri özel tekellere hareket serbestliği tanınmasını, Sovyet sosyal-emperyalistleri ise, -kendi niteliklerine uygun olarak - özel tekellerin kısıtlanıp devlet tekellerinin serbest bırakılmasını istiyorlar. Üçüncü Dünyanın tezi ise her iki süper devletin çıkarlarına karşıdır. Üçüncü Dünya ülkeleri, deniz dibi kaynaklarının işletilmesinin bütün ülkelerin eşit olarak katılacakları bir uluslararası kuruluş tarafından, özellikle Üçüncü Dünya ülkelerinin kalkınmasına hizmet edecek bir şekilde düzenlenmesini talep etmektedirler!

Paris Toplantısı olsun, Deniz Hukuku Konferansı olsun, Üçüncü Dünyanın yeni bir uluslararası iktisadî düzen uğrundaki mücadelesinin önemli bir parçası, süper devlet hegemonyacılığına karşı canlı birer mücadele alanıdır.

Üçüncü Dünya ülkeleri bu sefer ortak çabalarını şu iki nokta üzerinde yoğunlaştırdılar:

1. Yoksul ülkelerin sattıkları ham maddelerin fiyatlarının, zengin ülkelerin sanayi mamullerinin fiyatlarının artışına orantılı olarak arttırılması;

2. Gelişmekte olan ülkelerin 200 milyar dolara varan dış borçlarının dondurulması. ödemelerin ertelenmesi ve bir kısmının iptal edilmesi.

Bu durum karşısında 8 gelişmiş kapitalist ülke. bu konularda bazı tavizler vermek zorunda kaldılar. Öte yandan, bu ülkeler can alıcı enerji alanında, tekelci mevzilerini koruyacak ve güçlendirecek manevralara giriştiler. Kendilerini OPEC'in petrol silahından koruyacak bir "enerji stoku" oluşturmaya, "OPEC ülkelerinin petrol üretim kapasitelerini ipotek altına almaya" ve petrol fiyatlarını tesbit yetkisini tekrar ellerine geçirmeye kalkıştılar.

Zengin ülkelerin bu tertipleri, 19'ların birlik ve dayanışması sayesinde boşa çıkarıldı. Konferans, enerji konusunda herhangi bir anlaşma olmaksızın, Üçüncü Dünya ülkelerinin diğer konularda kaydettikleri ilerlemelerle sona erdi.

Birleşmiş Milletler Üçüncü Deniz Hukuku Konferansının 6'ıncı Dönem toplantısı ise, 8 hafta sürecek olan çalışmalarına 24 Mayısta New York'ta başladı. 1974'te başlayan bu konferanslarda, şimdiye kadar karasularının, iktisadî yetki alanlarının ve balıkçılık bölgelerinin genişletilmesi; kıyı ülkelerinin boğazlar üzerindeki egemenliği; kıta sahanlığı ve derin deniz kaynaklarının işletilmesi gibi sorunlar ele alınmış bulunuyor. Başlangıçta iki süper devlet, Üçüncü Dünya ülkelerinin bu konulardaki bütün haklı taleplerini reddederek, 19'uncu yüzyılda kesin şeklini almış bulunan eski emperyalist deniz yasasını olduğu gibi korumaya çalışıyorlardı. Ancak Üçüncü Dünyanın mücadelesi, onları bu mevzilerinden söküp attı. İlk önce, karasularının 6 milden 12 mile ve balıkçılık alanlarının da 200 mile çıkartılmasına boyun eğdiler. Daha sonra, "boğazlardan engelsiz geçiş" gibi, kıyı ülkelerinin egemenliğini en çok hiçe sayan bazı safsatalar üzerinde fazla ısrar edemez hale geldiler.

KISA DÜNYA HABERLERİ

● SENEGAL Cumhurbaşkanı Leopold Senghor. Batı Almanya'yı ziyareti sırasında 3 Mayısta Bonn da yaptığı bir basın toplantısında, gelişmiş Doğu ve Batı ülkelerini Afrika'nın iç işlerine karışmamaya çağırmıştır. Senghor. "bağımsızlık dalgasının 1960-1961'deki ilk yükselişinden bu yana, yabancı bir ordunun Afrika'ya girip bir ulusun kendi iradesine karşı bir azınlık hükümeti kurdurmasının ilk örneğinin Angola olduğunu" sözlerine eklemiştir.

● AZANYA (Güney Afrika) Pan-Afrikanist Kongresi örgütünün dışişleri yöneticisi David Sibeko, Mayıs ortasında ABD'nin Şikago kentindeki bir mitingde yaptığı konuşmada, iki süper devletin Azanya üzerindeki rekabetini şiddetle mahkûm etmiştir. "ABD emperyalizmi Vorster rejimine yaptığı yardımı arttırırken, diğer süper devletin de Azanya milli kurtuluş hareketini bölme çabalarını yoğunlaştırdığını ve halkın özlediği birliği yoketmek için hiç bir çabayı esirgemediğini" kaydeden Sibeko, şöyle devam etmiştir: "Bu süper devletler ne yaparlarsa yapsınlar, Azanya'daki mücadele yükselecektir." "Çok yakın gelecekte silahlı mücadelenin önemli bir hamle yapacağını kuvvetle umuyoruz. Esas kurtuluş yöntemimiz budur." Sibeko, Zaire'deki durumdan söz ederken de "bağımsız bir Afrika ülkesine karşı paralı askerlerin harekete geçirilmesini" kınamış ve "o çirkin kaplanın tekrar arka kapıdan girmeye çalıştığını" kaydetmiştir.

● JAPONYA'nın Asahi Shimbun gazetesinin 20 Mayıs tarihli sayısında bildirdiğine göre, döviz sıkıntısı içinde olan Rusya, Japonya'dan yapacağı ithalatın bedelini Hint ve Mısır paralarıyla ödemeyi teklif etmiştir. Hindistan ve Mısır'a yıllardır ağır bir sömürü uygulayan ve rublenin bu ülkelerin paralarına oranla değerini defalarca arttıran Rusya, bütün bu yollarla çok miktarda Hint rupisine ve Mısır lirasına el koymuş bulunmaktadır. Ancak Moskova'nın teklifi, Japon ihracatçıları tarafından reddedilmiştir.

● FİLİSTİN Kurtuluş Örgütü sözcüsü Faruk Kaddumi, 1 Haziranda Irak Haber Ajansına verdiği bir demeçte, FKÖ'nün "İsrail'i asla tanımayacağını" ve "Filistin sorununun Birleşmiş Milletler kararları temelinde çözülmesine karşı olduğunu" açıklamıştır. Gerek Carter'in, gerekse Brejnev'in Ortadoğu planları, Filistin halkının millî haklarını bir mülteci sorununa indirgeyen Birleşmiş Milletler kararlarının kabulünü öngörmektedir. Faruk Kaddumi, Sovyetler'in Vaşington elçisi Dobrinin'in FKÖ'nün İsrail'i tanıyacağı ve Ürdün'e bağlı bir anayurda yerleşmeye razı olacağı yolundaki iddialarına cevaben Mayıs ortasında yayınladığı bir bildiride de, bu söylentileri "yanlış ve tamamen asılsız" olarak nitelemiş bulunuyordu.

● HİNDİSTAN basınında 21 Nisan tarihinde yayınlanan haberlere göre, Hint hükümeti Bokaro Demir-Çelik Tesislerinin genişletilmesi için Sovyetler'in yaptığı "yardım" teklifini reddetmiş ve projeyi ülkenin kendi gücüne dayanarak gerçekleştirmeye karar vermiştir.

Bir Hint gazetesi, genişletme işinin Rusya tarafından yapılması halinde maliyetin fazladan 500-600 milyon rupi şişmesinden ve işin iki - üç yıl daha gecikmesinden korkulduğunu yazmaktadır. Sovyetler Birliği, Bokaro fabrikasının ilk bölümünü söz verdiğe tarihe göre dört yıl geciktirmiş, maliyeti 6 milyar 200 milyon rupiden 7 milyar 600 milyon rupiye çıkarmıştır. Sonuç olarak, geri teknolojiye dayalı Sovyet yapısı tesis, çeliği ton başına diğer ülkelerden iki misli pahallıya üretti̇ği için sürekli zarar etmiştir.

● SOMALİ'de yayınlanan Ekim Yıldızı gazetesi geçenlerde, Kızıl Deniz'in girişinde bulunan Somali'nin bölgenin güvenliği konusunda büyük endişeler taşıdığını belirtmiştir. Gazete, Somali Cumhurbaşkanı Siad Barre'nin "Arap ülkeleri Kızıl Deniz güvenliği konusunda ortak bir eyleme giriştikleri takdirde, emperyalizme ve siyonizme karşı mücadelede mutlaka başarı sağlayacaklardır" dediğine dikkat çekmiştir. Öte yandan, Somali Ulusal Üniversitesi'nin Kızıl Deniz güvenliği konusunda nisan sonlarında düzenlediği açık oturumlarda bütün öğrenciler, Arap ülkelerinin süper devletlerin müdahale ve denetimine karşı tutumunun Somali tarafından kararlılıkla desteklenmesi gerektiğini söylemişlerdir.

ANGOLA HALKI RUS BOYUNDURUĞUNU ERGEÇ KIRACAKTIR!

Mayıs ayının sonunda Angola'da bir ayaklanma oldu. Darbeyi yapanlar, 27 Mayıs 1977 günü kısa bir süre için Luanda radyosunu ele geçirdiler. Hapishaneyi basarak, birkaç gün önce tutuklanan eski İçişleri Bakanı Nito Alves'i ve arkadaşlarını serbest bıraktılar. Ayaklanmaya, başta MPLA yöneticilerinin, bazı valilerin ve "Taşra Komiteleri"nin de katıldığı bildiriliyor.

Ayaklanma Küba askerlerinin desteğiyle bastırıldı. Yapılan resmi açıklamaya göre, yüzlerce kişi tutuklandı. Başkent Luanda valisi görevinden alındı. Malange valisi tutuklananlar arasında yer alıyor.

Sovyet ve Küba müdahalesi Angola'ya, iç savaşı, kardeş kanı dökmeyi, kargaşalığı ve felaketi getirmiştir. Bu, Angola'da şimdi meydana gelen olaylarla daha da açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Son darbe teşebbüsü ve Angola'nın içine düştüğü kargaşalık yabancı müdahalenin, emperyalist denetimin kaçınılmaz bir sonucudur.

Sovyet boyunduruğu ve Kübalı paralı askerlerin varlığı, Angola'yı, buhrandan buhrana sürüklenen, zulmün, açlığın ve sefaletin kol gezdiği bir ülke haline getirmiştir.

ANGOLA'da RUS YAĞMASI

Sovyet silahları ve Küba askerleri Angola'da: Yeni Çarların emperyalist askeri makinası Angola ve Afrika halklarına karşı.

Hatırlanacağı gibi Sovyet sosyal-emperyalistleri 1975 ortalarında Angola kurtuluş örgütleri arasındaki iç savaşa müdahale ederken, "Güney Afrika kuvvetlerinin istilasına karşı Angola'nın yardımına koştuklarını" öne sürmüşlerdi. Gerçekte ise, Sovyet-Küba kuvvetleri, Güney Afrikalılara karşı hemen hiç savaşmadılar. Onlar bütün güçlerini savaşan taraflardan birini ezmeye, yüz bin Angolalıyı katletmeye ve 1 milyon insanı yurdundan sürmeye yönelttiler. Angola'nın güneyindeki sınırlı bazı bölgelere girmiş olan Güney Afrika kuvvetleri, dünya kamuoyunun tepkisi karşısında 1976 başlarında bu topraklardan tamamen çekildiler. Bu durum, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından da tesbit edildi. Ama 1 200 kadar Sovyet danışmanı ile onların emrindeki 15-20 bin kadar Kübalı paralı asker hâlâ Angola'da bulunuyor. Ülkelerine dönmeye hiç niyetli görünmeyen bu istilacılar, bir yandan Angola'yı yağmalarken, öte yandan Afrikalı halka karşı fatihlerin küstahlığıyla davranıyorlar.

Bugün Angola'ya kimin gireceğini, kimin girmeyeceğini; ülkede hangi işletmelerin faaliyet göstereceğini ; hangi malların ihraç veya ithal edileceğini hep Rusya tayin ediyor. Hava alanları ve askerî üsler Ruslar tarafından yönetiliyor, bütün limanlar Sovyet gemileriyle dolup taşıyor. Madenlere göz diken Yeni Çarlar, özellikle elmas üretimi alanındaki çıkarlarını korumak için çok sıkı tedbirler alıyorlar. Angola'nın belli başlı kahve çiftliklerinin başında, tamamen sosyal-emperyalistlerin emrindeki kadrolar bulunuyor. ABD emperyalizminin tekelci uygulamalarına karşı Latin Amerika'daki kahve üreticisi ülkelerin mücadelesinin geliştiği bir sırada, Sovyetler Birliği dünya piyasasının yüzde 38 altındaki fiyatlarla Angola'dan muazzam miktarlarda kahve satın alıyor. Öte yandan tarım işçilerinin bu yeni emperyalist efendiler hesabına çalışmayı reddetmesi yüzünden, ülkenin kuzeyindeki kahve çiftliklerinde üretimin yüzde 80 oranında düştüğü, Lobito bölgesinde ise kaldırılmayan şeker kamışı mahsulünün tarlalarda çürüdüğü haber veriliyor.

Angola halkının sosyal-emperyalistlere duyduğu büyük nefret ve öfke, bugün ülkenin birçok bölgesinde silahlı mücadeleye dönüşmüştür. Geçen Hazirandan bu yana Sovyetler Birliği ve uşakları, özellikle ülkenin güneyinde faaliyet gösteren gerillalara karşı beş ayrı "kuşatma harekâtı"na giriştiler. Bu istilacılar, tıpkı bir zamanlar Portekiz sömürgecilerinin yaptığı gibi, halkı katlettiler, çeşitli işkencelere uğrattılar, köylerinden sürdüler, onbinlerce insanı ormanlara sığınarak, sırf bitki ve köklerle yaşamaya zorladılar. Kendini savunan Angola halkı, sosyal-emperyalistleri ve paralı askerlerini önemli kayıplara uğrattı.

Bu harekâtlar sırasında özellikle MPLA kuvvetleri arasından cepheden kaçanların sayısı günde 150 kişiye yaklaştı. Bundan birkaç ay önce, dört Kübalı asker, bir Portekiz uçağını Lizbon'a kaçırarak Portekiz'den sığınma hakkı istediler. Şubat ayı içinde Zambiya'ya kaçan 120 kadar Kübalının ise halen bir kampta bulundukları bildiriliyor. Bu olaylar, moral bozukluğunun, her 100 MPLA askerine 8 Kübalı olmak üzere ülkedeki çeşitli garnizonlara dağıtılmış bulunan Kastro'nun paralı askerleri arasında da yaygınlaştığını kanıtlamaktadır.

Angola, Kremlin'deki efendilerin kendi boyunlarına geçirdikleri bir kementtir. Gelişen olaylar, Angola ve bütün Afrika halklarının bu kemendi bir gün sonuna kadar sıkacaklarını gösteriyor.

DOĞU TİMOR HALKI ENDONEZYA İŞGALCİLERİNE DARBELER İNDİRİYOR

Doğu Timor Demokratik Cumhuriyeti Bakanları yemin töreninde 1 Aralık 1975

Doğu Timor'dan mücadele ve başarı haberleri geliyor. Kurtuluş savaşçıları, Doğu Timor halkını kolay yutulur lokma sanan ve ilhaka kalkan Endonezya gericilerine aman vermiyor. Amerikan ve Sovyet silahlarıyla donatılmış Endonezya işgal kuvvetleri, Doğu Timor'da büyük zorluklarla karşı karşıya bulunmaktadır. FRETİLİN (Doğu Timor'un Bağımsızlığı İçin Devrimci Cephe) halkın geniş desteğini sağlamaktadır ve ülkenin yüzde 80'ini denetimi altında tutmaktadır. Doğu Timor Demokratik Cumhuriyeti radyosu MAUBERE, Endonezya işgal kuvvetlerine her geçen gün ağır darbeler indirildiğini ve yüzlerce Endonezyalı askerin etkisiz hale getirildiğini haber vermektedir.

Beş yüzyıl süren Portekiz sömürgeciliğinden sonra 28 Kasım 1975'te FRETİLİN, Doğu Timor Demokratik Cumhuriyetini ilan etmiş, fakat aradan on gün geçmeden 7 Aralık 1975'te Endonezya ilhak etmek amacıyla genç cumhuriyete saldırmıştı. Endonezyalı gericiler, halka boyun eğdiremeyince ve FRETİLİN'in mücadelesini durduramayınca 60 bin Doğu Timorluyu katletmiştir. Avustralya'nın Endonezya elçisi tarafından açıklanan "katliam raporu", işgal birliklerinin Doğu Timor halkına yaptığı işkence ve zulmü gözler önüne sermektedir. Raporda faşist Suharto yönetiminin, Doğu Timor halkını kitle halinde kurşuna dizdirdiği, FRETİLİN savaşçılarıyla ilişkisi olduğu gerekçesiyle birçok köyü toptan yokettiği belirtilmektedir.

Emperyalistler, özellikle Amerikan emperyalizmi, Doğu Timor'da devrimci bir hükümet kurulmasını, bağımsız ve anti-emperyalist bir Doğu Timor'un kurulmasını önlemek amacıyla Endonezyalı gericileri destekliyorlar. Suharto faşist yönetimi, Doğu Timor'u denizden ve karadan abluka altına alarak, FRETİLİN'e yiyecek ve ilaç yardımı yapılmasını, gazeteci ve Birleşmiş Milletler gözlemcilerinin Doğu Timor'a girmesini önlemeye çalışmaktadır.

Üçüncü Dünya ülkeleri ve dünya halkları Endonezya işgalcilerinin Doğu Timor'u derhal terketmesini ve Doğu Timor halkının kendi kaderini tayin etmesini istemekte, FRETİLİN'in mücadelesini desteklemektedir.

Amerika'da, Avustralya'da ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde devrimciler ve halklar Doğu Timor halkıyla dayanışma gösterilerinde bulunmaktadır.